

Súd: Okresný súd Rimavská Sobota
Spisová značka: 17C/108/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6917212237
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 02. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Stanislava Nosková
ECLI: ECLI:SK:OSRS:2019:6917212237.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Rimavská Sobota, sudkyňou JUDr. Stanislavou Noskovou, v právnej veci žalobcu: D. O., T. XX. XX. XXXX, U. H. R. XX, R.Č., právne zast.: Advokátska kancelária Hrežďovič a Mulder, so sídlom Rudlovska 2, Banská Bystrica, proti žalovanej: Slovenská republika, za ktorú koná Generálna prokuratúra Slovenskej republiky, IČO 00 166 456, so sídlom Štúrova 2, Bratislava, o náhradu škody vo výške 39.422,29 Eur podľa zákona č. 514/2003 Z.z., takto

rozhodol:

I. Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 21.795,01 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 21.795,01 Eur od 22. 08. 2017 do zaplataenia, to všetko v lehote troch dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Vo zvyšku súd žalobu zamietá.

III. Žalobcovi sa priznáva voči žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 10,56%.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou doručenu súdu dňa 24.11.2017 domáhal, aby súd uložil žalovanej nahradiť mu škodu vo výške 39.422,29 Eur podľa zákona č. 514/2003 Z.z. a to titulom zodpovednosti štátu za škodu z nezákonných rozhodnutí. Žalobu odôvodnil tým, že dňa 10.12.2007 bolo proti nemu uznesením vyšetrovateľa OR PZ, Úrad justičnej a kriminálnej polície PZ v Rimavskej Sobote, ČVS: ORP-883/OEK-RS-2007 začaté trestné stíhanie a bol obvinený z prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1, 2 Tr.zák. formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr.zák. a následne zo zločinu úverového podvodu podľa § 222 ods. 1, ods. 3 písm. a) Tr. zák. formou účasti podľa § 21 ods. 1 písm. d) Tr.zák. Uznesením sudcu pre prípravné konanie sp.zn. Tp 130/07 bol žalobca dňa 13.12.2007 vzatý do väzby, pričom väzba mu začala plynúť dňa 11.12.2007 o 08.30 hod. Proti uzneseniu o vzatí do väzby žalobca podal sťažnosť, ktorá bola uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn. 5Tpo 142/07 zo dňa 02.01.2008 zamietnutá. Z väzby bol prepustený až uznesením sudcu pre prípravné konanie Okresného súdu Rimavská Sobota sp.zn. Tp/130/07 zo dňa 30.10.2008. Po podaní obžaloby konal vo veci Okresný súd Rimavská Sobota, ktorý po vykonanom dokazovaní rozhodol rozsudkom dňa 27.04.2016 sp.zn. 4T 54/2014 tak, že žalobcu spod obžaloby oslobodil, pretože nebolo dokázané, že skutky spáchal. Proti rozsudku podal odvolanie prokurátor, o ktorom rozhodoval Krajský súd v Banskej Bystrici na verejnom zasadnutí dňa 01.12.2016, keď uznesením sp.zn. 2To 59/2016 odvolanie prokurátora zamietol. V dôsledku nezákonných rozhodnutí o vznesení obvinenia, zamietnutí sťažnosti proti uzneseniu o obvinení ako aj o vzatí do väzby vznikla žalobcovi priama škoda predstavujúca trovy, a to náklady obhajoby, ktoré uhradil v súvislosti s obhajobou svojich práv a oprávnených záujmov, ďalej škoda v podobe osobných hotových výdavkov, ušlej mzdy ako aj nemajetková ujma. Žalobca bol v trestnom konaní na základe plnomocenstva zo dňa 11.12.2007 zastupovaný obhajkyňou JUDr. Danou Ďalakovou, ktorá vyčíslila úkony právnej služby vo výške 3.171,22 Eur, a za ktoré jej žalobca zaplatil. Na základe

plnomocenstva zo dňa 07.07.2008 bol žalobca zastupovaný obhajcom JUDr. Ľubomírom Hreždovičom, ktorý si vyčíslil úkony právnej služby vo výške 5.253,57 Eur a ktoré mu žalobca zaplatil. Advokáti v trestnej veci žalobcu za roky 2007 až 2016 vykonali úkony obhajoby spolu s cestovnými výdavkami a náhradou straty času v celkovej výške 8.424,79 Eur. Ďalej si žalobca uplatnil náhradu ušlého zisku podľa § 17 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z., keď v roku 2007 bol zamestnaný v spoločnosti Drevopa, s.r.o. Hnúšťa, a výška jeho mzdy bola v tomto období 30.000,- Sk mesačne, t.j. 995,81 Eur, čo predstavuje spolu za 11 mesiacov trvania jeho väzby sumu 10.954,- Eur. Ďalej si uplatnil náhradu nemajetkovej ujmy, ktorú odôvodnil tým, že vo väzbe strávil 11 mesiacov a spod obžaloby bol oslobodený po 9 rokoch trestného konania čím utrpel psychickú, morálnu, materiálnu, emocionálnu ujmu, a to nielen žalobca ale aj celá jeho rodina. Išlo o ujmu, ktorá trvala 9 rokov, pričom on sám dĺžku trestného konania nezavinil, pretože sa dostavoval na všetky úkony pred orgánmi činnými v trestnom konaní, avšak napriek tomu sa počas celého tohto obdobia nevedel zamestnať a v celej rodine pretrvávala neistota z budúcnosti. Výšku náhrady nemajetkovej ujmy si vyčíslil s poukazom na § 17 ods. 4 zákona č. 514/2003 Z.z., a to v sume 13.443,50 Eur, ako náhradu nemajetkovej ujmy za čas strávený vo väzbe v celkovej dĺžke 10 mesiacov. V dôsledku uvalenia väzby na osobu žalobcu, v ktorej strávil 11 mesiacov, stratil pravidelný príjem a bol nútený po prepustení z väzby na slobodu požiadať o spotrebiteľský úver v ČSOB, a.s., a to v celkovej výške 6.600,- Eur. Žiadosť žalobcu o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody poškodeného bola oznámením - listom Generálnej prokuratúry zo dňa 21.08.2017 odmietnutá ako nedôvodná. Žalobca má za to, že ako poškodený splnil všetky podmienky na uplatnenie nároku tak, ako to má na mysli ustanovenie § 3 ods. 1 písm. a) zák. č. 514/2003 Z.z. ako aj ustanovenie § 6 ods. 2 citovaného zákona, nakoľko proti nezákonným rozhodnutiam podal v zákonom stanovenej lehote riadny opravný prostriedok, a to sťažnosť proti uzneseniu o začatí trestného stíhania a vznesení obvinenia, ako aj sťažnosť proti uzneseniu okresného súdu o vzatí do väzby. Žalobca si tiež uplatnil úroky z omeškania, a to vo výške 5 % ročne zo žalovanej sumy počnúc dňom 22.08.2017 (v žalobe omylom uvedené 02.08.2017), t.j. nasledujúci deň po dni, v ktorom bolo žalobcovi doručené odmietavé stanovisko žalovanej.

2. Žalobca k žalobe pripojil vyjadrenie Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky zo dňa 21.08.2017, žiadosť žalobcu o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody zo dňa 25.05.2017, podací lístok adresovaný žalovanej, prehľad miezd zamestnanca, vklad v prospech účtu žalobcu, oznámenie o ukončení splácania úveru v ČSOB, a.s., Zmluvu o ČSOB spotrebiteľskom úvere, Obchodné podmienky pre ČSOB spotrebiteľské úvery, poisťné podmienky pre poistenie úverov poskytovaných ČSOB, uznesenie o začatí trestného stíhania ČVS: ORP-883/OEK-RS-2007 zo dňa 10.12.2007, uznesenie o vzatí do väzby sp. zn. Tp 130/07 zo dňa 13.12.2007, uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 5Tpo 142/07 zo dňa 30.10.2008, rozsudok Okresného súdu Rimavská Sobota sp. zn. 4T 54/2014 zo dňa 27.04.2016, uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 2To/59/2016 zo dňa 01.12.2016, špecifikácia trov obhajoby JUDr. Dany Ďalakovej v sume 3.171,22 Eur, technický preukaz, vyúčtovanie ciest, ceny pohonných hmôt od roku 2007 do r. 2008, vyúčtovanie trov obhajoby JUDr. Ľubomíra Hreždoviča v celkovej výške 5.253,57 Eur, technický preukaz, príjmový doklad JUDr. Hreždoviča na 1.000,- Eur, príjmový doklad JUDr. Hreždoviča na 1.705,- Eur, príjmový doklad JUDr. Hreždoviča na 50.000,- Sk, osvedčenie o registrácii pre daň z pridanej hodnoty.

3. Žalovaná sa k žalobe žalobcu vyjadrila dňa 03.01.2018 a žiadala žalobu žalobcu zamietnuť. Generálna prokuratúra žiadosť žalobcu o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody odmietla ako nedôvodnú. Žalobca bol rozsudkom 4T 54/2014 oslobodený, pretože nebolo preukázané, že spáchal skutky, pre ktoré bol stíhaný. Proti rozsudku podal odvolanie prokurátor a odvolanie bolo Krajským súdom v Banskej Bystrici zamietnuté.

4. Na základe návrhu bol žalobca dňa 13.12.2007 vzatý do väzby z dôvodov podľa § 71 ods. 1 písm. c) Tr.por. s tým, že väzba začala plynúť dňa 11.12.2007 a sťažnosť voči nej bola zamietnutá. Následne bola zamietnutá sťažnosť obvineného o prepustenie z väzby zo dňa 20.02.2008, pričom z uznesenia vyplýva, že je závažné podozrenie zo spáchania stíhanej trestnej činnosti. V čase vzatia do väzby bol dostatočne odôvodnený záver, že obvinený D. O. sa podieľal na páchaní trestnej činnosti, najmä, keď ho z toho usvedčoval obvinený M. Y., ktorý opakovane potvrdil, že vo veciach čiastkových skutkov žalobca na požiadanie vyhotovil doklady na vybavenie úveru, ako aj na predaj a kúpu motorových vozidiel. Svedok až na hlavnom pojednávaní zmenil výpoveď v prospech žalobcu. V zmysle § 206 Tr.por. bol preto dostatočne odôvodnený záver na to, aby bolo vznesené obvinenie proti žalobcovi pre stíhané trestné činy, najmä keď ho z tejto trestnej činnosti usvedčoval spoluobvinený Y.. V tej dobe sa žalobca

odmietal k veci vyjadriť, takže nebolo možné preveriť jeho obhajobu. Čo sa týka náhrady trov obhajoby JUDr. Dany Ďalakovej, z podanej žaloby nie je zrejmé, na základe akej skutočnosti žalobca uvedený nárok uplatňuje, nakoľko k celkovej vyčíslenej sume žalobca nepredložil žiadne dôkazy preukazujúce reálne uskutočnenie úkonov právnej pomoci, na základe ktorej by ustanovený obhajca mohol požadovať náhradu odmeny za poskytnutú právnu službu. Žalobca svoj nárok opiera len o prípis ustanoveného obhajcu, ktorý však sám o sebe nepreukazuje nárok na odmenu vo výške základnej sadzby tarifnej odmeny v zmysle § 14 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti č. 655/2004 Z.z. Ďalej poukázal na skutočnosť, že zo samotnej žaloby nie je zrejmé, akým spôsobom žalobca k požadovanej sume dospel, pretože výpočet trov obhajoby nie je vykonaný v súlade s už uvedenou vyhláškou. Ohľadom náhrady trov obhajoby JUDr. Ľubomíra Hrežďoviča vo výške 5.253,57 Eur žalovaná uviedla, že z podanej žaloby nie je zrejmé, na základe akej skutočnosti žalobca uvedený nárok uplatňuje, nakoľko k celkovej vyčíslenej sume žalobca nepredložil žiadne dôkazy preukazujúce reálne uskutočnenie úkonov právnej pomoci, na základe ktorých by zvolený obhajca mohol požadovať náhradu odmeny za poskytnutú právnu službu. Žalobca svoj nárok opiera len o písomné vyúčtovanie obhajcu, ktoré však samo osobe nepreukazuje nárok na odmenu, pretože samotný prípis nepreukazuje to, že skutočne došlo k prvej porade s klientom, ani to, že obhajca sa skutočne zúčastnil pri vyšetrovacích úkonoch. Tiež poukázala na tú skutočnosť, že zo samotnej žaloby nie je zrejmé, akým spôsobom žalobca k požadovanej sume dospel, nakoľko po prehlíadnutí samotného výpočtu trov obhajoby JUDr. Hrežďoviča možno dôjsť k záveru, že tento nie je vykonaný v súlade s vyhláškou. Žalovaná tiež poukázala na to, že obvinený musí mať po vznesení obvinenia v zmysle § 37 ods. 1 písm. a) Tr.por. obhajcu už v prípravnom konaní, ak je vo väzbe, pričom sa jedná o nutnú obhajobu. Nutná obhajoba u žalobcu bola od 11.12.2007 do 30.10.2008, kedy bol prepustený z väzby na slobodu, po uvedenom dátume a jeho prepustení z väzby na slobodu, už nebol dôvod na nutnú obhajobu a bolo na úvahe žalobcu, či aj v ďalšej fáze trestného konania bude mať vlastného obhajcu s tým, že si bude trovy obhajoby hradiť zo svojich prostriedkov. Preto po uvedenom dátume nie je dôvod, aby trovy obhajoby hradil štát. Obvinený si mohol obhajcu zvoliť, ale nemusel ho mať.

K náhrade ušlého zisku žalobcu uviedol, že vo vyšetrovacom spise sa nachádza prehľad miezd žalobcu za rok 2007, z ktorého však nemožno vyvodiť záver, že by poberal každý mesiac mzdu vo výške 30.000,- Sk (995,81 Eur), najmä keď je tento prehľad overený inou spoločnosťou, pričom ide o hrubú a nie o čistú mzdu. Žalobca sa domáha čiastky 10.954,- Eur, a to na základe skutočnosti, že po dobu 11 mesiacov trvania väzby nemohol vykonávať prácu, a preto nedostával mzdu. Túto sumu žalovaná považuje za nedôvodnú, a to z dôvodu, že zo samotnej listiny, ktorou žalobca uvedený nárok preukazuje jednoznačne vyplýva, že počas uvedeného obdobia január až november 2007, žalobca nepoberal od svojho zamestnávateľa mzdu v takej čiastke, ako to uvádza. Žalobca nemôže požadovať náhradu mzdy v rozsahu hrubej mzdy z titulu ušlého zisku, nakoľko vo vzťahu k ušlému zisku je možné priznávať len čistú mzdu, teda také plnenie, o ktoré by sa v prípade nevzatia obvineného do väzby jeho majetok reálne zväčšil. Nemožno v žiadnom prípade žalobcovi priznať náhradu ušlého zisku v rozsahu hrubej mzdy, pretože majetok zamestnanca sa reálne nerozmnoží o mzdu v rozsahu hrubej mzdy, ale len v rozsahu čistej mzdy. Žalovaná tiež poukázala na tú skutočnosť, že zo samotnej listiny o prehľade miezd zamestnanca vyplýva, že tento v sledovanom období január až november 2007 nepoberal mzdu v rozsahu 30.000,- Sk za každý uvedený mesiac, ale z prehľadu jednoznačne vyplýva, že za mesiace január, február, marec, apríl, máj, jún a november 2007 mu nebola podľa predloženej listiny vyplatená žiadna mzda.

K náhrade nemajetkovej ujmy žalovaná uviedla, že čo sa týka spotrebiteľského úveru vo výške 6.600,- Eur je otázne, či tento úver bol použitý vyslovene na živobytie alebo na iný účel. Pokiaľ by sa žalobca zamestnal, nemusel svoju životnú úroveň riešiť spotrebiteľským úverom, a preto si do určitej miery túto situáciu zapríčinil sám. Ďalej je otázne, či vyžiadanie spotrebiteľského úveru, bolo v príčinnej súvislosti s väzbou žalobcu. Voči žalobcovi bolo vznesené obvinenie viacerými uzneseniami a žalobca proti týmto uzneseniam, napriek tomu, že mal obhajcu, ani v jednom prípade nepodal sťažnosť. Žalobca však pri všetkých svojich výsluchoch odmietal vo veci vypovedať a nezaujal stanovisko ani k vzneseniu obvinenia. Pre vydanie rozhodnutí orgánov prípravného konania, a to uznesenia o vznesení obvinenia a uznesenia o zamietnutí sťažnosti obvineného, ktoré boli označené ako titul pre náhradu škody, boli splnené všetky zákonné podmienky. Prokurátor postupoval v súlade so zákonom aj pri podaní obžaloby. Oslobodenie spod obžaloby nemôže bez ďalšieho spôsobovať nezákonnosť rozhodnutia vyšetrovateľa či prokurátora. Zákon neustanovuje vo vzťahu k uzneseniu o vznesení obvinenia, resp. uzneseniu o zamietnutí sťažnosti odchýlnu právnu úpravu. Nemožno teda dospieť k záveru, že tieto uznesenia sú nezákonné, nakoľko nikdy neboli zmenené, ani zrušené príslušným orgánom. Orgánom, ktorý by mohol označené uznesenia zrušiť, je generálny prokurátor Slovenskej republiky v zmysle § 363 a nasl. Tr.por.

Je nepochybné, že zákon zakotvuje objektívnu zodpovednosť štátu za spôsobenú škodu, súčasne ale zákon určuje podmienky, ktoré musia byť splnené, aby bolo možné rozhodnúť o náhrade škody. Postup orgánov prípravného konania nebol chybný, ani mylný, práve naopak, bol správny, vzhľadom na v tom čase existujúcu dôkaznú situáciu a nedošlo k bezdôvodnému zásahu do základných práv a slobôd žalobcu. Žalovaná ďalej poukázala na to, že žalobca v žalobe konštatoval, že utrpel psychickú, morálnu, materiálnu, emocionálnu ujmu, takisto aj jeho rodina, avšak tieto tvrdenia majú charakter ničím nepodložených všeobecných tvrdení, ktoré v žalobe nie sú podložené žiadnym relevantným dôkazom, z ktorých by predmetné skutočnosti o utrpenej ujme vyplývali. Žalobca v tomto smere neunesol dôkazné bremeno, pretože neoznačil ani nepripojil žiaden dôkaz na preukázanie spôsobenej ujmy. V tomto smere má žalovaná za to, že uplatnený nárok na náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 13.443,50 Eur nie je v sporovom konaní vôbec preukázaný, a preto by súd mal rozhodnúť tak, že žalobu aj v tomto smere zamietne.

K spotrebiteľskému úveru žalobcu vo výške 6.600,- Eur žalovaná ešte uviedla, že zo žaloby nie je zrejmé, na základe akej skutočnosti žalobca uvedený nárok požaduje. Pokiaľ si náhradu nárokuje v rámci nemajetkovej ujmy v zmysle § 17 ods. 2 a nasl. zák. č. 514/2003 Z.z., tento nárok nemožno žalobcovi priznať, nakoľko nejde o nárok na náhradu nemajetkovej ujmy. Preto aj v tejto časti žalovaná navrhuje, aby súd žalobu zamietol.

5. Žalobca vo svojom vyjadrení v zmysle 167 ods. 3 CSP uviedol, že na výške vyčíslených trov obhajoby trvá, pretože tieto boli vyčíslené správne a zákonne v súlade s vyhláškou č. 655/2004 Z.z. pre daný konkrétny rok a čas poskytovania obhajoby žalobcovi v procesnom postavení obvineného. Ďalej uviedol, že je absolútne neakceptovateľné tvrdenie žalovanej, že žalobca v postavení obvineného si mohol obhajcu sám zvoliť, ale nemusel ho mať. Základným procesným právom obvineného v trestnom konaní je právo zvoliť si obhajcu na účelnú obhajobu jeho práv obzvlášť, ak sám nemá právnické vzdelanie na to, aby sa obhajoval sám. Účelnosť obhajoby aj po tom, ako bol žalobca prepustený z väzby na slobodu, podčiarkuje oslobodenie žalobcu spod obžaloby, a teda trvá na uplatnenom nároku na náhradu škody. K námietke žalovanej ohľadne náhrady ušlého zisku uviedol, že prehľad miezd žalobcu, ktorý bol podaný inou spoločnosťou, ako zamestnávateľom žalobcu, podala Archívna registratúra spoločnosť, s.r.o., pretože zamestnávateľ žalobcu - spoločnosť Drevopa, s.r.o., bola dňa 26.04.2014 z obchodného registra vymazaná. Tomuto výmazu predchádzalo konkurzné konanie. Ďalej poukázal na to, že z ustálenej právnej praxe súdov a ich predchádzajúcich rozhodnutí je nepochybné, že v konaní sa uplatňuje vždy tzv. hrubá mzda, pričom po právoplatnom rozhodnutí súdu a jej reálnom uznaní a vyplatení, táto podlieha dani z príjmu, ktorú následne strana v konaní, ktorej bola takáto výška mzdy priznaná v zmysle príslušných daňových predpisov odvedie. Na preukázanie ušlého zisku, žalobca priložil potvrdenie Sociálnej poisťovne, v ktorom sa uvádzajú vymeriavacie základy zamestnanca - žalobcu v danom období, ako aj to, že v roku 2007 bol žalobca v niektorých mesiacoch práceneschopný. Táto skutočnosť však v žiadnom prípade nevyklučuje, že mal poberať v roku 2008 mzdu vo výške, akú si uplatňuje. Na preukázanie nemajetkovej ujmy žaloby navrhol vykonať dokazovanie prostredníctvom výsluchu jeho samotného a aj svedkov - rodičov S. Z. D. O.. Jeho psychickú, morálnu a emocionálnu ujmu, ktorú mal utpieť on aj jeho rodina, možno jednoznačne vyvodiť aj z toho, že v tom čase z medializácie jeho trestnej veci bolo zrejmé, že sa jedná o jeho osobu, pretože jeho meno bolo vyslovene uvádzané v spravodajských reláciách. Samotné oslobodenie spod obžaloby žalobcu nie je dostatočným zadosťučinením, vzhľadom na spôsobenú ujmu, kedy vzatím do väzby, ale už aj samotným vznesením obvinenia žalobcu bolo spôsobené vážne narušenie rodinných vzťahov, ale aj spoločenského postavenia žalobcu a jeho rodiny v malom meste, pričom je potrebné zdôrazniť, že napriek medializácii v čase vznesenia obvinenia žalobcovi, oslobodzujúci rozsudok žalobcu po 10 rokoch už nebol nikde zverejnený. Žalobca bol 10 rokov v strese a neistote, kedy mu hrozil vysoký trest, utrpelo aj jeho podnikanie a jeho postavenie, aké mal pred vznesením obvinenia a uvalením väzby na jeho osobu a toto sa už v podstate nikdy neobnovilo. Vychádzajúc z tzv. základného trestného konania žalobcu je nepochybné, že konaním štátnych orgánov došlo k zásahu do jeho základných ľudských práv. Štát sa nemôže zbaviť zodpovednosti za činnosť svojich orgánov, a ak sa ukáže táto činnosť ako mylná, musí niesť za také konanie zodpovednosť. Súdna judikatúra dospela k záveru, že ak bol obžalovaný oslobodený spod obžaloby, treba s prihliadnutím na konkrétne okolnosti a dôvody vychádzať z toho, že čin nespáchal a trestné stíhanie voči nemu nemalo byť začaté. Oslobodzujúci rozsudok súdu v trestnom konaní má rovnaké dôsledky, ako prípadné zrušenie uznesenia o začatí trestného stíhania, vznesení obvinenia, či vzatí do väzby pre nezákonnosť. Formálne zrušenie konkrétneho rozhodnutia nemôže byť nevyhnutným predpokladom úspešného uplatňovania nároku na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím. Z týchto dôvodov sa nemožno stotožniť s tvrdením žalovanej, že žalobca

nepodal v trestnom konaní, ako obvinený návrh napr. na postup podľa § 363 a nasl. Tr.por. a pod. Takú podmienku pre uplatňovanie a priznanie nároku na náhradu škody neuvádza ani samotné znenie zákona č. 514/2003 Z.z. a teda právny štát sa nemôže zbaviť svojej zodpovednosti pri vydávaní takých rozhodnutí. K písomnému podaniu priložil daňové priznanie spoločnosti Drevopa, s.r.o. za rok 2006, 2007, 2008, ďalej výpis z obchodného registra ohľadom spoločnosti Drevopa, s.r.o. a potvrdenie Sociálnej poisťovne.

6. Žalovaná vo svojom vyjadrení podľa § 167 ods. 4 Civilného sporového poriadku uviedla, že žalobca uplatnenie nároku na náhradu trov nepreukázal, a preto navrhuje, aby súd tento nárok v tomto smere nepriznal. Vzhľadom k tomu, že žalovaná už spochybnila výšku vyčísleného nároku na náhradu trov obhajoby, poukazuje na to, že žalobca vo svojom vyjadrení zo dňa 16.03.2008 iba poprel skutkové tvrdenie žalovanej vo vyjadrení zo dňa 03.01.2018, a obmedzil sa iba na konštatovanie o správnosti svojho tvrdenia bez toho, aby akýmkoľvek spôsobom svoje tvrdenie preukázal. Žalovaná už skôr poukázala na nesprávny spôsob výpočtu výpočtového základu pre určenie výšky odmeny na úkon právnej služby. Ohľadne náhrady ušlého zisku žalovaná opätovne poukázala na to, že žalobca nemôže požadovať náhradu mzdy v rozsahu hrubej mzdy z titulu ušlého zisku, ale len v rozsahu čistej mzdy, ktorú by ako zamestnanec reálne dostal. Zároveň poukázala na ustanovenie § 9 ods. 2 písm. i) zákona č. 595/2003 Z. z. o dani z príjmov, z ktorého jednoznačne vyplýva, že od dane z príjmu fyzickej osoby sú oslobodené aj prijaté náhrady škôd. Je nelogické, aby sa žalobca mohol domáhať náhrady škody z hrubej mzdy, pretože z tejto mzdy pred jej vyplatením zamestnancovi vykonáva zamestnávateľ zrážky na sociálne a zdravotné poistenie, a teda ide vždy o plnenie, ktoré zamestnanec nezíska, a preto nedochádza k reálnemu zväčšeniu jeho majetku. Ak by žalobca nebol vzatý do väzby, jeho majetok by sa nezväčšil o hrubú mzdu, ale zväčšil by sa vždy len o čiastku čistej mzdy. Opätovne žalovaná poukázala na to, že pre účely výpočtu rozsahu nároku na náhradu ušlého zisku nemožno vychádzať z priemernej mzdy žalobcu vo výške 30.000,- Sk (995,81 Eur) mesačne tak, ako to uvádza žalobca, nakoľko takúto mzdu reálne počas skúmaného obdobia nepoberal. A teda z argumentácie žalobcu je zrejme len to, že počas obdobia od 17.10.2006 do 30.06.2007 a od 01.10.2007 do 09.12.2007 bol práceneschopný, a teda od zamestnávateľa nepoberal mzdu, ale poberal náhradu príjmu pri dočasnej pracovnej neschopnosti zamestnanca. Z toho potom vyplýva, že pri výpočte priemernej mesačnej mzdy žalobcu nie je možné fikciou dovodzovať, že aj počas práceneschopnosti by žalobca mal rovnaký plat, ako počas doby, kedy práceneschopný bol. Ohľadne náhrady nemajetkovej ujmy žalovaná opätovne poukázala, že právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím možno priznať iba vtedy, ak poškodený podal proti nezákonnému rozhodnutiu riadny opravný prostriedok podľa osobitných predpisov. Vzhľadom na skutočnosť, že žalovaný nepodal v zákonom stanovenej lehote sťažnosť proti uzneseniu o vznesení obvinenia, právo na náhradu škody mu s poukázaním na citované ustanovenie nevzniklo. Psychickú, morálnu, materiálnu, emocionálnu ujmu, ktorú podľa tvrdenia žalobcu utrpel on a jeho rodina, žalobca nepreukázal žiadnym relevantným dôkazom. K medializácii predmetnej veci v čase vznesenia obvinenia, ktorú spomínal žalobca, žalovaná poukazuje, že na preukázanie tejto skutočnosti žalobca nepredložil žiaden dôkaz, preto je potrebné tvrdenie žalobcu ohľadom medializácie informácií o trestnom konaní považovať v súlade s ustanovením § 151 ods. 2 Civilného sporového poriadku za procesne neúčinné. Žalovaná ďalej uviedla, že predpokladom pre vznik zodpovednosti za škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím je okrem iného aj to, že ku vzniku škody došlo bezprostredne v dôsledku vydania nezákonného rozhodnutia. Z uvedeného vyplýva, že medzi vznikom škody a nezákonným rozhodnutím musí byť vzťah príčinnej súvislosti. Žalobca v tomto smere nepreukázal, aká konkrétna ujma mu vznikla. Pokiaľ žalobca tvrdí, že došlo k poklesu výnosov z jeho podnikateľskej činnosti, ide iba o všeobecné tvrdenie, ktoré žalobca nepreukázal, a taktiež to, že by tento pokles bol bezprostredným následkom vzatia žalobcu do väzby. Žalobca v časti náhrady nemajetkovej ujmy požaduje aj náhradu spotrebiteľského úveru vo výške 6.600,- Eur, ktorý si musel zobrať v dôsledku jeho trestného stíhania. Pokiaľ si náhradu žalobca uplatňuje v rámci náhrady nemajetkovej ujmy v zmysle § 17 ods. 2 zákona 514/2003 Z.z., tento nárok nemožno žalobcovi priznať, nakoľko nejde o nárok na náhradu nemajetkovej ujmy. Vzhľadom k tomu, že sa žalobca k uvedenej skutočnosti nevyjadril, má za to, že skutkové tvrdenie žalovanej je nepopreté, a preto navrhla, aby súd v tejto časti žalobu zamietol. Zároveň poukázala na to, že pokiaľ bol žalobca zamestnaný v období od 07.10.2005 do 06.03.2010, zo žaloby vôbec nie je zrejme, z akých dôvodov sa rozhodol zobrať si úver v dobe, kedy bol ešte zamestnaný a mal od zamestnávateľa stály príjem. Pracovný pomer žalobcu trval počas celej doby jeho väzobného stíhania a nebol ukončený ani v dôsledku jeho väzobného stíhania, nakoľko pracovný pomer trval ešte necelé dva roky po ukončení väzobného stíhania. Pretože žalobca neozrejmil závažnosť vzniknutej ujmy, okolnosti, za ktorých k jej

vzniku došlo, neozrejmlí závažnosť následkov, ktoré žalobcoví vznikli v súkromnom živote, neozrejmlí závažnosť následkov, ktoré žalobcoví vznikli v spoločenskom uplatnení, má žalovaná za to, že žaloba je v tomto smere nedôvodná.

7. Podľa § 1 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov (ďalej len „zákon o zodpovednosti za škodu“), tento zákon upravuje

- a) zodpovednosť štátu za škodu spôsobenú orgánmi verejnej moci pri výkone verejnej moci,
- b) zodpovednosť obce a vyššieho územného celku (ďalej len "územná samospráva") za škodu spôsobenú orgánmi územnej samosprávy pri výkone samosprávy,
- c) predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody a právo na regresnú náhradu.

8. Podľa § 3 ods. 1 zákona o zodpovednosti za škodu, štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti toho zákona, pri výkone verejnej moci

- a) nezákonným rozhodnutím,
- b) nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody,
- c) rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, alebo
- d) nesprávnym úradným postupom.

9. Podľa § 3 ods. 2 zákona o zodpovednosti za škodu, zodpovednosti podľa odseku 1 sa nemožno zbaviť.

10. Podľa § 5 ods. 1 zákona o zodpovednosti za škodu, právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím má účastník konania, ktorému vznikla škoda v dôsledku rozhodnutia vydaného v tomto konaní.

11. Podľa § 6 ods. 1 zákona o zodpovednosti za škodu, ak tento zákon neustanovuje inak, právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím možno uplatniť iba vtedy, ak právoplatné rozhodnutie, ktorým bola škoda spôsobená, bolo zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom. Súd, ktorý rozhoduje o náhrade škody, je viazaný rozhodnutím tohto orgánu.

12. Podľa § 6 ods. 2 zákona o zodpovednosti za škodu, právo podľa odseku 1 možno priznať iba vtedy, ak poškodený podal proti nezákonnému rozhodnutiu riadny opravný prostriedok podľa osobitných predpisov. Splnenie tejto podmienky sa nevyžaduje, ak ide o prípady hodné osobitného zreteľa.

13. Podľa § 8 ods. 5 zákona o zodpovednosti za škodu, právo na náhradu škody spôsobenej rozhodnutím o väzbe má ten, kto bol vzatý do väzby, ak

- a) bolo proti nemu zastavené trestné stíhanie,
- b) bol oslobodený spod obžaloby alebo
- c) vec bola postúpená inému orgánu.

14. Podľa § 8 ods. 6 písm. a) zákona o zodpovednosti za škodu, právo na náhradu škody nevznikne ak si osoba uloženie trestu, ochranného opatrenia alebo väzbu zavinila sama.

15. Podľa § 15 ods. 1 zákona o zodpovednosti za škodu, nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, ako aj nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku (ďalej len "žiadosť") s príslušným orgánom podľa § 4 a 11.

16. Podľa § 17 ods. 1 zákona o zodpovednosti za škodu, uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak.

17. Podľa § 17 ods. 2 zákona o zodpovednosti za škodu, v prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadostučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak.

18. Podľa § 18 ods. 1 zákona o zodpovednosti za škodu, náhrada škody zahŕňa aj náhradu účelne vynaložených trov konania, ktoré poškodenému vznikli v konaní, v ktorom bolo vydané nezákonné rozhodnutie alebo rozhodnutie o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutie o väzbe, zatknutí a inom pozbavení osobnej slobody alebo vykonané zadržanie a v konaní, v ktorom bolo rozhodnutie zrušené alebo bolo trestné stíhanie zastavené, alebo v ktorom bola vec postúpená inému orgánu.

19. Podľa § 18 ods. 3 zákona o zodpovednosti za škodu, súčasťou trov konania sú aj trovy právneho zastúpenia, ktoré zahŕňajú účelne vynaložené hotové výdavky a odmenu za zastupovanie, ktorá sa určí ako tarifná odmena advokáta. Súčasťou trov konania nie sú náklady na predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody pred príslušným orgánom.

20. Podľa § 71 ods. 1 Tr.por., obvinený môže byť vzatý do väzby len vtedy, ak doteraz zistené skutočnosti nasvedčujú tomu, že skutok, pre ktorý bolo začaté trestné stíhanie, bol spáchaný, má znaky trestného činu, sú dôvody na podozrenie, že tento skutok spáchal obvinený a z jeho konania alebo ďalších konkrétnych skutočností vyplýva dôvodná obava, že

- a) ujde alebo sa bude skrývať, aby sa tak vyhol trestnému stíhaniu alebo trestu, najmä ak nemožno jeho totožnosť ihneď zistiť, ak nemá stále bydlisko alebo ak mu hrozí vysoký trest,
- b) bude pôsobiť na svedkov, znalcov, spoluobvinených alebo inak mariť objasňovanie skutočností závažných pre trestné stíhanie, alebo
- c) bude pokračovať v trestnej činnosti, dokoná trestný čin, o ktorý sa pokúsil, alebo vykoná trestný čin, ktorý pripravoval alebo ktorým hrozil.

21. Podľa § 21 ods. 1 písm. d) Tr.zák., účastník na dokonanom trestnom čine alebo na jeho pokuse je ten, kto úmyselne poskytol inému pomoc na spáchanie trestného činu, najmä zadovážením prostriedkov, odstránením prekážok, radou, utvrdzovaním v predsavzatí, sľubom pomôcť po trestnom čine (pomocník).

22. Podľa § 221 ods. 1, 3 písm. a) Tr.zák. (podvod), kto na škodu cudzieho majetku seba alebo iného obohatí tým, že uvedie niekoho do omylu alebo využije niečí omyl, a spôsobí tak na cudzom majetku malú škodu, potrestá sa odňatím slobody až na dva roky.

Odňatím slobody na tri roky až desať rokov sa páchatel potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1 a spôsobí ním značnú škodu.

23. Podľa § 222 ods. 1, 3 písm. a) Tr. zák. (úverový podvod), kto vyláka od iného úver alebo zabezpečenie úveru tým, že ho uvedie do omylu v otázke splnenia podmienok na poskytnutie úveru alebo na splácanie úveru, a tak mu spôsobí malú škodu, potrestá sa odňatím slobody na jeden rok až päť rokov. Odňatím slobody na tri roky až desať rokov sa páchatel potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1 alebo 2 a spôsobí ním väčšiu škodu.

24. Súd vykonal dokazovanie listinnými dokladmi nachádzajúcimi sa v súdnom spise, najmä žalobou, uznesením Úradu justičnej a kriminálnej polície PZ v Rimavskej Sobote ČVS: ORP-883/OEK-RS-2007, uznesením Okresného súdu Rimavská Sobota zo dňa 13.12.2007 sp. zn. Tp 130/07, uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 02.01.2008 sp. zn. 5 Tpo 142/07, rozsudkom Okresného súdu Rimavská Sobota zo dňa 27.04.2016 sp. zn. 4T 54/2014, uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 01.12.2016 sp. zn. 2 To/59/2016, vyjadrením Generálnej prokuratúry zo dňa 21.08.2017, špecifikáciou trov obhajoby JUDr. Ďalakovej spolu s prílohami, vyúčtovaním trov JUDr. Hreždoviča spolu s prílohami, prehľadom miezd zamestnanca, Zmluvou o spotrebiteľskom úvere č. 003101115R, uznesením Okresného súdu Rimavská Sobota zo dňa 30.10.2008 sp. zn. Tp 130/07, daňovými priznaniami, výpisom z Obchodného registra ohľadne spoločnosti Drevopa, s.r.o., potvrdením Sociálnej poisťovne a výsluchom svedkov Vladimíra Uhrína st., Dariny Uhrinovej a Jána Sviteka, ako aj ostatným obsahom spisu a zistil tento skutkový a právny stav:

25. Uznesením Úradu justičnej a kriminálnej polície PZ v Rimavskej Sobote z 10.12.2007, ČVS: ORP-883/OEK-RS-2007, bolo podľa § 206 ods. 1 Trestného poriadku začaté trestné stíhanie pre prečin podvodu podľa § 221 ods. 1, 2, Tr.zák. formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona.

26. Uznesením Okresného súdu Rimavská Sobota zo dňa 13.12.2007 sp.zn. Tp 130/07 bol žalobca z dôvodov uvedených v § 71 ods. 1 písm. c) Tr.por. vzatý do väzby, pričom väzba začala dňa 11.12.2007 o 08.30 hod. Proti uzneseniu okresného súdu, ktorým bolo rozhodnuté o väzbe žalobcu, podal žalobca dňa 14.12.2007 sťažnosť. Krajský súd v Banskej Bystrici svojím uznesením sp.zn. 5 Tpo 142/07 sťažnosť žalobcu zamietol. Okresný súd Rimavská Sobota svojím uznesením zo dňa 30.10.2008 sp.zn. Tp 130/07 rozhodol o prepustení žalobcu podľa § 79 ods. 3 Trestného poriadku z väzby na slobodu, pretože väzba trvala už neprimerane dlhú dobu, a to aj napriek náročnosti a zložitosti dokazovania v tejto trestnej veci. A teda žalobca bol vo výkone väzby od 11.12.2007 do 30.10.2008.

27. Rozsudkom Okresného súdu Rimavská Sobota zo dňa 27.04.2016 sp.zn. 4T 54/2014 bol žalobca pre skutok, ktorý sa mu kládol podľa obžaloby okresného prokurátora v Rimavskej Sobote za vinu, spod obžaloby oslobodený, pretože nebolo dokázané, že skutky spáchal obžalovaný. Odvolanie okresného prokurátora Krajský súd v Banskej Bystrici svojím uznesením zo dňa 01.12.2016 sp.zn. 2To/59/2016 zamietol. Rozsudok Okresného súdu Rimavská Sobota tak dňom 01.12.2016 nadobudol právoplatnosť.

28. Z vyjadrenia Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky zo dňa 21.08.2017 bolo zistené, že žiadosť žalobcu o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody bola odmietnutá ako nedôvodná. Ako dôvod odmietnutia bolo uvedené, že v čase vzatia žalobcu do väzby bol dostatočne odôvodnený záver, že sa podieľal na spáchaní trestnej činnosti. V tejto trestnej veci nemožno jednoznačne konštatovať, že išlo o nezákonné rozhodnutie orgánov činných v trestnom konaní.

29. Zo špecifikácie trov obhajoby JUDr. Dany Ďalakovej zo dňa 13.06.2016 vyplýva, že táto si vyčíslila trovy obhajoby nasledovne: za rok 2007 spolu v sume 786,88 Eur a za rok 2008 v sume 2.384,34 Eur. Spolu trovy obhajoby predstavujú sumu vo výške 3.171,22 Eur. Podľa vyčíslenia trov právnej zástupkyne a technického preukazu vozidla bolo zistené, že na služobné cesty bolo použité auto Fiat Stilo 1,6 s kombinovanou spotrebou 7,4 litra na 100 km, benzín. Z vyúčtovania ciest Rimavská Sobota-Banská Bystrica a späť bolo zistené, že každá z týchto služobných ciest bola vyčíslená v sume 150,63 Eur. Každá z týchto ciest v sebe zahŕňala aj náhradu za stratu času vo výške 8 hodín, a to v celkovej sume po 84,18 Eur.

30. Z vyúčtovania trov obhajoby JUDr. Ľubomíra Hreždoviča bolo zistené, že tento si vyčíslil úkony právnej služby za rok 2008 v sume 1.305,07 Eur, za rok 2009 v sume 441,56 Eur, za rok 2010 v sume 114,51 Eur, za rok 2012 v sume 122,07 Eur, za rok 2014 v sume 257,28 Eur, za rok 2015 v sume 939,19 Eur, za rok 2016 v sume 823,68 Eur, t.j. spolu 4.003,36 Eur. Náhradu hotových výdavkov a stratu času si právny zástupca vyčíslil za rok 2008 cestovné vo výške 50,39 Eur a náhradu za stratu času za cestovné Banská Bystrica- Rimavská Sobota a späť 9,96 Eur, za rok 2009 cestovné vo výške 158,76 Eur a náhradu za stratu času vo výške 29,88 Eur, za rok 2010 cestovné vo výške 105,84 Eur a náhradu za stratu času vo výške 19,92 Eur, za rok 2012 cestovné vo výške 55,86 Eur a náhradu za stratu času vo výške 12,- Eur, za rok 2014 cestovné vo výške 115,50 Eur a náhradu za stratu času vo výške 24,- Eur, za rok 2015 cestovné vo výške 383,67 Eur a náhradu za stratu času vo výške 84,- Eur, za rok 2016 cestovné vo výške 164,43 Eur a náhradu za stratu času vo výške 36,- Eur, t.j. spolu 1.250,21 Eur. Právny zástupca v trestnej veci žalobcu za roky 2008 až 2016 vykonal úkony obhajoby spolu s cestovnými výdavkami a náhradou za stratu času v celkovej výške 5.253,57 Eur. Z technického preukazu vyplýva, že právny zástupca na služobné cesty použil služobné vozidlo Volkswagen Tiguan so spotrebou paliva 6,3 litra na 100 km, druh paliva motorová nafta.

31. Z príjmových pokladničných dokladov bolo zistené, že Vladimír Uhrín uhradil Advokátskej kancelárii JUDr. Ľubomír Hreždovič, dňa 14.10.2014 sumu 1.000,- Eur, dňa 19.06.2009 sumu 56,42 Eur a dňa 25.07.2008 sumu 1.659,69 Eur.

32. Z prehľadu miezd zamestnanca spoločnosti Drevopa, s.r.o., ktorý vyhotovila Archívna registratúrna spoločnosť s.r.o. bolo zistené, že žalobcovi bola vyplatená základná mzda, prémie, osobné ohodnotenie a zdravotné náhrady za mesiac júl 2007 vo výške 995,81 Eur, august 2007 vo výške 952,53 Eur, september 2007 vo výške 995,81 Eur a december 2007 vo výške 747,75 Eur.

33. Z potvrdenia Sociálnej poisťovne zo dňa 13.03.2018 bolo zistené, že žalobca bol zamestnancom v pracovnom pomere spoločnosti Drevopa, s.r.o. od 07.10.2005 do 06.03.2010. Vymeriavacie základy podľa predložených mesačných výkazov poistného boli za mesiac júl 2007 vo výške 995,81 Eur, august 2007 vo výške 999,96 Eur, september 2007 vo výške 995,81 Eur a december 2007 vo výške 747,75 Eur. Žalobca bol práceneschopný od 17.10.2006 do 30.06.2007 a od 01.10.2007 do 09.12.2007.

34. Z výpisu z obchodného registra ohľadne spoločnosti Drevopa, s.r.o. v konkurze bolo zistené, že spoločnosť bola zapísaná do obchodného registra dňa 06.02.2001 a vymazaná 26.04.2014 bez právneho nástupcu. Dôvod výmazu bol ex offa výmaz.

35. Zo Zmluvy o ČSOB spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXR zo dňa 19.03.2009 bolo zistené, že žalobcovi bol poskytnutý spotrebiteľský úver do výšky úverového limitu 6.600,- Eur bez uvedenia účelu. Podľa oznámenia o ukončení splácania úveru ČSOB, bol úver úplne splatený. Zostatok na účte ku dňu 03.01.2014 bol 0,- Eur.

36. Z výsluchu žalobcu súd zistil, že väzba, v ktorej bol umiestnený, bola veľmi náročná na psychiku. Utrpel psychickú traumu a nastali u neho aj zmeny správania po prepustení z väzby. Prišiel o priateľku a firma, v ktorej bol konateľom začala upadať. Celé to trvalo približne 10 rokov, a aj potom si dlhodobo nevedel nájsť prácu. Kvôli väzbe firme nevyšli veľké obchody. Spotrebiteľský úver potreboval z toho dôvodu, že kým bol vo väzbe mal rôzne výdavky, ako auto na leasing, výdavky na internet, telefón, k tomu rôzne penále a úroky, toto všetko potreboval splatiť, avšak toľko peňazí naraz nemal. Rovnako potreboval zaplatiť aj advokátke JUDr. Ďalakovkej. Čo sa týka medializácie tohto prípadu, archív televízií archivuje správy len pár rokov, vtedy ešte nevedel, že bude potrebné si to nejako zaarchivovať. Po pracovnej stránke firma prišla o miestnych odberateľov, báli sa s nimi podnikať, všetko museli platiť v hotovosti, čo znamenalo, že mali nižší obrat a čo znamenalo aj menej peňazí. Otec musel následne vyhlásiť konkurz. K dôvodom nevyhovovania v trestnej veci počas trestného konania uviedol, že v tom čase bol v šoku, citovo rozrušený a právna zástupkyňa mu povedala, aby v takomto stave radšej nevyhovoval. Ohľadne investícií, ktoré spomínal, v tom čase rokovali so spoločnosťou Würth z Bratislavy, jednalo sa o investíciu 100.000.000,- Sk, firma mala byť ich výhradnými výrobcami. Okrem toho komunikovali ešte s jednou spoločnosťou z Oravy, tam sa jednalo o investíciu 150.000.000,- Sk. Bola to spoločnosť na výrobu televízorov. Žalobca vypracoval podnikateľské zámery. Žalobcovi nikto priamo nepovedal, že o investície prišli z dôvodov jeho väzby, avšak už mu nedvihali telefóny a neodpovedali na nijakú komunikáciu. V spoločnosti Drevopa, s.r.o. bol žalobca konateľom aj zamestnancom, po väzbe stále poberal mzdu vo výške 30.000,- Sk, niekedy aj väčšiu. Ako konateľ mával aj konateľské odmeny, ktoré však boli rôzne. Po väzbe však už nebol konateľom, bol len zamestnancom. Po prepustení z väzby žalobca býval u rodičov, kde má trvalé bydlisko až doteraz, avšak od roku 2012 sa nachádza v zahraničí, súčasne v Nemecku. Čo sa týka správania sa okolia voči nemu a voči jeho rodine, zazerali na neho ako na vraha a susedia sa s ním a s jeho rodičmi ani nerozprávajú.

37. Z výpovede svedkyne Dariny Uhrínovej, ktorá je matkou žalobcu, súd zistil, že táto ťažko prežívala synovo trestné stíhanie vrátane väzobného stíhanie. Vzťahy v rodine mali dobré, bývali spolu aj so synom, dcérou a so synovou priateľkou. V roku 2007, keď bola vykonaná domová prehliadka a policajti syna zobrali, tak sa vtedy veľmi zle správali. Hačava, kde sme bývali, je malá, všetci sa to dozvedeli a ohovárali ich rodinu. Syn mal dovtedy veľa záujmov aj veľa kamarátov, avšak do väzby sa mu už nikto neozval. Po prepustení z väzby sa domov vrátil celkom iný človek, uzavretý, nerozprával sa s nimi a priateľka sa s ním rozišla. Postupne celá rodina odišla do zahraničia. Syn predtým chodieval na koncerty, diskotéky, stretával sa s kamarátmi, po väzbe však už nikde nechodil, len do práce a domov, nerozprával sa, iba presedel v izbe. V noci ho počula chodiť, nespával. Aj sestra žalobcu tým všetkým veľmi trpela, pretože si s bratom predtým veľmi dobre rozumeli, časom však už ani nechodievala do Tisovca, kde predtým bývali. Uvalením väzby sa ich vzťah jednoznačne zhoršil, prestali spolu chodiť von. Svedkyňa nepochybovala o nevine žalobcu, pretože mu od začiatku verila. Počas doby, keď sa syn nachádzal vo väzbe, vykonávala za neho rôzne platby, platila auto, telefón, avšak z dôvodu, že nemala prístup k jeho údajom, nabehli rôzne nedoplatky. Do väzby mu mesačne posielala 5.000,- Sk. Okrem toho platila ešte internet a poisťku za auto. Ona sama pracovala pre spoločnosť Drevopa, s.r.o., avšak prácu vykonávala vo Vápenke, dôvodom ukončenia spolupráce s Vápenkou bolo, že jej syn bol vo

väzbe. Nikto to priamo nepovedal, avšak vedela to z ich správania. Ona v roku 2010 odišla do Rakúska, kde pracuje ako opatrovatelka a v Hačave sa celá rodina stretávajú.

38. Z výpovede svedka D. O. st., ktorý je otcom žalobcu súd zistil, že tiež ťažko znášal synovo trestné stíhanie vrátane jeho väzby. Museli pretrpieť domovú prehliadku aj v dome, následne aj vo firme a aj tú hanbu. Dosahy to na rodinu malo veľké, dovtedy žili normálne, mali aj kamarátov a po prehliadke už potom prestali chodiť von, ľudia sa im obracali chrbtom. On sám sa aj hanbil chodiť vonku, chodieval len do práce a späť. Všetci sa ho na niečo pýtali, hlavne, keď to videli v televízii. V práci museli previesť synov podiel na neho, ale nič sa tým neukľudnilo, po určitej dobe išla firma dole vodou. Dodávatelia prestali dávať na faktúry, zredukoval sa odbyt a odberateľov ubúdalo. Firma mala aj nejaké projekty, avšak z nich vzišlo. Ohľadne zmien v synovom správaní uviedol, že predtým chodieval aj von, po väzbe však už bol uzavretý, sedel doma, asi sa hanbil. Mal v tom čase aj známosť, asi sa však rozišli kvôli tomuto. Meno firmy sa týmto pokazilo a museli ju dať do konkurzu, pretože nemali peniaze na drevnú hmotu. Synovi finančne pomáhali, posielali mu peniaze do väzby. Otec mal vedomosť, že jeho syn si zobral úver, a to z dôvodu, že bolo treba platiť auto, internet, telefón, a aj im vrátiť nejaké peniaze. Syn pracoval, kým ho nezobrali do väzby, a aj potom po prepustení, mzdu mal asi 30.000,- Sk. Spoločnosť s ním asi ukončila pracovný pomer, kým bol vo väzbe. Keď sa firme darilo, vyplácali si aj konateľské odmeny, odkedy syn odišiel do väzby, konateľské odmeny nedostal. Kvôli finančnej pomoci synovi, si museli požičať od švagrinej a od svokry, bolo to na viackrát a v menších sumách. On sám časom odišiel do zahraničia, avšak v súčasnosti už nepracuje zo zdravotných dôvodov a vrátil sa domov. 3-krát týždenne podstupuje dialýzu. So synom majú dobrý vzťah, ale on nie je doma.

39. Z výsluchu svedka Jána Sviteka súd zistil, že sa priateli s Vladimírom Uhrínom st., a že sú bývalí susedia. Ohľadne tejto veci si pamätá z televízie, že prebehla nejaká akcia, boli pri nej zadržané osoby, falšovali sa tam dáke doklady a nakupovali sa za ne autá. Len z počutia vedel, že žalobca už nebol odsúdený. Ich rodinné vzťahy boli v roku 2008 dobré, on sám im vo firme aj pomáhal, pretože bol elektrikár, aj ich rodiny sa stretávali. O väzbe vedel, že mladý Vlado bol pol roka zavretý, nevedel úplne presne ako dlho, potom prišiel o firmu a odišiel do zahraničia. Oni mali rodinné starosti a aj od ľudí sa stránili. Ľudia o tom hovorili a klebety sa šírili. On tomu nikdy neveril. S O. sa ešte za čas stretávali, ale časom to ustalo. O spoločnosti Drevopa veľa informácií nemal, iba to, že veľa peňazí išlo na právnikov, bola to malá rodinná firma, robili len sami na seba. V roku 2008 prišla kríza a počul, že im aj nevyplátili nejaké faktúry. Firma behom pol roka zmizla, ale či to malo priamu súvislosť nevedel. Stretávať sa prestali aj preto, že žalobcovia rodina odišla do zahraničia zarábať, pretože prišli o firmu.

40. Súd posudzoval nároky žalobcu na náhradu škody a nemajetkovej ujmy v intenciách ustanovení zákona č. 514/2003 Z. z. platného a účinného v čase vydania uznesenia o začatí trestného stíhania žalobcu dňa 10.12.2007 a uznesenia o vzatí žalobcu do väzby vydaného dňa 13.12.2007, teda podľa zákona č. 514/2003 Z.z. platného a účinného do 31.12.2008. Žalobca sa totiž domáhal nároku na náhradu škody a nemajetkovej ujmy práve v súvislosti s nezákonným rozhodnutím o vznesení obvinenia, ako aj nezákonným rozhodnutím o jeho väzbe.

41. Žalobcom uplatnené nároky na náhradu skutočnej škody, ako aj nemajetkovej ujmy žalovaná sporovala a považovala za nedôvodné a namietala, že žalobca nepreukázal existenciu podmienok na vznik nároku na náhradu škody a nemajetkovej ujmy. Žalovaná žiadala žalobcu zamietnuť, pretože tento si zavinil trestné stíhanie sám, nakoľko k veci nevypovedal. Vo vzťahu ku žalobcom uplatnenej náhrade trov obhajoby, namietala žalovaná nesprávnosť ich vyčíslenia, pretože neboli vyčíslené v súlade s vyhláškou č. 655/2004 Z.z. Vo vzťahu k uplatnenému ušlému zisku, žalovaná namietala jeho existenciu v uplatnenej výške, pretože nebolo zrejmé, že by žalobca poberal príjem v uplatnenej výške počas celého obdobia, ako sa nachádzal vo výkone väzby. Rovnako namietala aj jeho náhradu v podobe hrubej mzdy, nakoľko má za to, že v prípade, že by mu aj vznikol nárok na mzdu, tento by bol iba v podobe čistej mzdy. Vo vzťahu ku žalobcom uplatnenej nemajetkovej ujmy v podobe spotrebiteľského úveru vo výške 6.600,- Eur, žalovaná namietala, že nejde o nárok o náhradu nemajetkovej ujmy a vo vzťahu ku zvyšnej uplatnenej nemajetkovej ujmy namietala žalovaná neunesenie bremena tvrdenia v konaní, pretože nepreukázal, že mu skutočne vznikla morálna prípadne psychická ujma.

42. Medzi stranami neboli sporné skutkové okolnosti daného prípadu, teda nebolo sporným, že voči žalobcovi bolo začaté a vedené trestné stíhanie pre zločin úverového podvodu podľa § 21 ods. 1 písm. d),

§ 222 ods. 1, 3 písm. a) Tr.zák., následne bol žalobca uznesením Okresného súdu Rimavská Sobota zo dňa 13.12.2007 vzatý do väzby (pričom jeho sloboda bola obmedzená zadržaním od 11.12.2007 o 08.30 hod.) a dňa 30.10.2008 bol z väzby prepustený. Spornou nebola ani skutočnosť, že žalobca bol spod obžaloby rozsudkom Okresného súdu Rimavská Sobota sp.zn. 4T 54/2014 zo dňa 27.04.2016 v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn. 2To 59/2016 zo dňa 01.12.2016 oslobodený, pretože nebolo dokázané, že skutky spáchal obžalovaný.

43. V prípade náhrady škody uplatnenej podľa zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, ide o prípad objektívnej zodpovednosti štátu za škodu bez ohľadu na zavinenie. Štát sa pri splnení podmienok vzniku zodpovednosti za škodu, nemôže zbaviť povinnosti nahradiť škodu. Predpokladom pre vznik nároku na náhradu škody podľa zákona č. 514/2003 Z.z. je existencia škody, nezákonné rozhodnutie orgánu štátu a existencia príčinnej súvislosti medzi škodou a nezákonným rozhodnutím, pričom všetky podmienky musia byť splnené kumulatívne. V súvislosti s nárokom žalobcu na náhradu nemajetkovej ujmy za nezákonné rozhodnutie je podstatný už ustálený právny názor, podľa ktorého nárok na náhradu škody v prípade oslobodenia spod obžaloby treba odvodiť z uznesenia o vznesení obvinenia. Ak bol niekto oslobodený spod obžaloby preto, že skutok nespáchal alebo tento nie je trestným činom, znamená to, že bol stíhaný nezákonne. V danom prípade žalobca bol oslobodený spod obžaloby preto, že nebolo dokázané, že skutok spáchal. Takéto oslobodenie má preto rovnaké účinky ako zastavenie trestného stíhania pre nezákonnosť. Preto má žalobca nárok na odškodnenie v súvislosti s uznesením o vznesení obvinenia z trestného činu úverového podvodu.

44. Žalovaná uvádzala, že vznik nároku na náhradu škody vylučuje zavinenie si trestného stíhania samotným žalobcom, a to preto, že obvinený (žalobca) k veci odmietol vypovedať a nezaujal stanovisko ani k vzneseným obvineniam. Vzhľadom na to, že obvinený nevyužil svoje právo vyjadriť sa k skutočnostiam, ktoré mu boli kladené za vinu, jeho vzatie do väzby je možné považovať len za logický krok zo strany orgánov činných v trestnom konaní, ktoré si rozhodnutím o väzbe zabezpečili jeho prítomnosť na trestnom konaní. Zavinenie obvineného na začatí trestného stíhania voči nemu je dané len vtedy, keď obvinený svojím zavineným úkonom prispel k tomu, že trestné stíhanie proti nemu bolo alebo muselo byť začaté, teda, že jeho konanie bolo dôvodom k začatiu trestného stíhania proti nemu. Príčinnú súvislosť medzi začatím alebo vedením trestného stíhania a zavinením obvineného je potrebné hľadať nie v jeho konaní, ktorým podľa orgánov činných v trestnom konaní naplnil skutkovú podstatu trestného činu, pre ktorý je trestne stíhaný, ale v inom konaní, pred začatím trestného stíhania, prípadne v jeho priebehu, predovšetkým v jeho postoji voči orgánom činným v trestnom konaní, teda v tom, či svojím konaním alebo úkonmi procesného charakteru zapríčinil, že trestné stíhanie muselo byť začaté. Nejde teda o to, či sa obvinený dopustil, aj keď zavinené skutku, pre ktorý bol stíhaný, a ktorým vyvolal podozrenie zo spáchania trestného činu, ale o to, či svojím iným alebo ďalším konaním ovplyvnil postup orgánov činných v trestnom konaní pred jeho začatím alebo v priebehu tak, že bez takéhoto jeho konania by k začatiu alebo pokračovaniu trestného stíhania neprišlo. Žalovaná však žiadne takéto konanie, teda konanie žalobcu, ktorým by žalobca ovplyvnil postup orgánov činných v trestnom konaní pred jeho začatím alebo v priebehu tak, že bez takéhoto jeho konania by k začatiu trestného konania neprišlo nepreukázala, okrem tvrdenia, že žalobca k veci odmietol vypovedať, to je však jeho zákonné právo v zmysle § 196 ods. 2 Tr.por. Súd teda vo vzťahu ku námietke žalovanej o zavinení si trestného stíhania žalobcom uzavrel, že žalobca si trestné stíhanie nezavinil, pretože tento svojím konaním neovplyvnil postup orgánov činných v trestnom konaní pred jeho začatím alebo v priebehu tak, že bez takéhoto jeho konania by k začatiu alebo pokračovaniu trestného stíhania neprišlo, a preto nevzhliadol dôvod liberácie štátu zo zodpovednosti za škodu spôsobenú žalobcovi uznesením o začatí trestného stíhania a uznesením o vzatí do väzby podľa zákona č. 514/2003 Z.z.

45. Ku námietkam žalovanej ohľadne nesprávneho vyčíslenia úkonov právnej pomoci a nepreukázania reálneho uskutočnenia úkonov právnej pomoci súd uvádza: zásada práva na obhajobu je vyjadrená v článku 50 ods. 3 Ústavy SR a v článku 40 Listiny základných práv a slobôd. Právo na obhajobu upravuje aj článok 6 ods. 3 písm. b) a c) Dohovoru o ochrane ľudských práv a slobôd. Právo na obhajobu je vymedzené aj v zásadách trestného konania, keď podľa § 2 ods. 6 Tr.por. každý, proti komu sa vedie trestné konanie, má právo na obhajobu. Podľa § 34 ods. 1 Tr.por. má obvinený právo zvoliť si obhajcu a s ním sa radiť aj počas úkonov vykonávaných orgánom činných v trestnom konaní alebo súdom. Štát zodpovedá za škodu vzniknutú nezákonným rozhodnutím, a to tak rozhodnutím o vznesení obvinenia ako aj rozhodnutím o vzatí do väzby, pričom táto zodpovednosť je vymedzená ako objektívna a nahradzuje sa skutočnou škodou a ušlý zisk. Predpokladom vzniku zodpovednosti štátu za škodu vzniknutú

nezákonným rozhodnutím je existencia príčinnej súvislosti medzi škodou a nezákonným rozhodnutím. Skutočná škoda sa vymedzuje ako ujma spočívajúca v zmenšení majetkového stavu poškodeného a reprezentujúca majetkové hodnoty, ktoré bolo nutné vynaložiť, aby došlo k uvedeniu veci do predošlého stavu.

46. Žalobca bol trestne stíhaný pre zločin úverového podvodu podľa § 222 ods. 1, 3 písm. a) Tr.zák., a to ako účastník, ktorý poskytol inému pomoc podľa § 21 ods. 1 písm. d) Tr.zák. a hrozil mu trest odňatia slobody vo výmere 3 až 10 rokov. Žalobca bol stíhaný väzobne, preto v jeho prípade išlo v súlade s § 37 ods. 1 písm. a) Tr.por. o povinnú obhajobu. Dňom 30.10.2008, a to prepustením žalobcu z väzby, pominuli dôvody povinnej obhajoby. Súd má za to, že aj keď pominuli dôvody povinnej obhajoby a žalobca mal aj naďalej ustanoveného právneho zástupcu, na ktorého musel vynaložiť finančné prostriedky, jedná sa o náhradu účelne vynaložených trov v zmysle § 18 ods. 1, 3 zákona č. 514/2003 Z.z., ktorého súčasťou sú aj trovy právneho zastúpenia, a to z dôvodu, aby došlo k uvedeniu veci do predošlého stavu.

47. V zmysle ustálenej judikatúry prijatej pred účinnosťou zákona č. 514/2003 Z.z., t.j. pred 01.07.2004 platí, že právo na náhradu škody spôsobenej uznesením o vznesení obvinenia má pri splnení ďalších zákonných predpokladov podľa ustanovenia § 1 až § 4 zákona č. 58/1969 Zb. zásadne aj ten, kto bol spod obžaloby oslobodený, pričom do tohto nároku možno pojať aj náklady vynaložené obvineným na trovy obhajoby, a to bez zreteľa na to, či mu bol obhajca ustanovený, alebo si ho zvolil sám (uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6 Cdo 402/2015). Na základe uvedeného má súd za to, že námietka vznesená žalovanou, a to, že štát neznáša vlastné trovy obvineného, ani výdavky spojené so zvolením obhajcu a splnomocnenca, je nedôvodná a náhrada škody zahŕňa aj náhradu trov konania bez ohľadu na to, či bol obhajca ustanovený alebo si ho žalobca zvolil sám.

48. Žalobca si uplatnil nárok na náhradu škody spočívajúci v trovách právneho zastúpenia spolu vo výške 8.424,79 Eur, ktorá mu vznikla v súvislosti s obhajobou v trestnom konaní, ktoré bolo voči nemu vedené na podklade nezákonného uznesenia o začatí trestného stíhania a následne uznesenia o vzatí do väzby. Túto škodu preukazoval žalobca zaplatením preddavkov JUDr. Hrežďovičovi, ktorý ho obhajoval v trestnom konaní, spolu v sume 2.716,11 Eur, podľa jednotlivých príjmových a výdavkových dokladov ním predložených.

49. Podľa § 18 ods. 3 zákona č. 514/2003 Z.z. sú súčasťou trov konania, ktoré nahrádza štát, aj trovy právneho zastúpenia vo výške ustanovenej osobitným predpisom. Osobitným predpisom je v tomto prípade vyhláška Ministerstva spravodlivosti SR č. 655/2004 Z.z., kde podľa ustanovenia § 1 ods. 2 sa odmena advokáta stanovuje na základe dohody medzi advokátom a jeho klientom, ak nedôjde k dohode na určení odmeny advokáta, použijú sa ustanovenia tejto vyhlášky o tarifnej odmene. Podmienkou vzniku nároku na náhradu nákladov na obhajobu je preukázanie, že išlo o právnu pomoc poskytnutú v príčinnej súvislosti s trestným stíhaním. Žiadna zo strán nerozporela skutočnosť, že by žalobca trovy obhajoby tak, ako boli vyčíslené, a to JUDr. Ďalakovej vo výške 3.171,22 Eur a JUDr. Hrežďovičovi vo výške 5.253,57 Eur nevyplatil. Žalobca preukázal predloženými príjmovými a výdavkovými dokladmi vyplatenie preddavkov JUDr. Hrežďovičovi, spolu vo výške 2.716,11 Eur. Žalovaná však rozporovala len správnosť vyčíslenia trov obidvoch právnych zástupcov a preto má súd za to, že žalobca skutočne vynaložil finančné prostriedky na úhradu trov obhajoby spolu vo výške 8.424,79 Eur.

50. JUDr. Dana Ďalaková si vyčísliła náhradu trov obhajoby nasledovne:

- dňa 11.12.2007 prevzatie a príprava obhajoby vo výške 73,96 Eur + režijný paušál (RP) 5,91 Eur,
- dňa 11.12.2007 výsluch obvineného D. O. na OO PZ RS vo výške 733,96 Eur + RP 5,91 Eur,
- dňa 12.12.2007 výsluch obvineného H. R. na OO PZ RS vo výške 147,92 Eur + RP 5,91 Eur,
- dňa 12.12.2007 výsluch obvineného Š. C. na OO PZ RS vo výške 73,96 Eur + RP 5,91 Eur,
- dňa 12.12.2007 výsluch obvineného M. Y. na OO PZ RS vo výške 147,92 Eur + RP 5,91 Eur,
- dňa 13.12.2007 spísanie špeciálneho splnomocnenia pre obvineného vo výške 36,98 Eur + RP 2,95 Eur (1/2 z 5,91),
- dňa 13.12.2007 výsluch obvineného na OO PZ RS vo výške 73,96 Eur + RP 5,91 Eur,
- dňa 14.12.2007 spísanie sťažnosti proti uzneseniu o vzatí obvineného do väzby vo výške 36,98 Eur + RP 2,95 Eur,
- dňa 03.01.2008 porada s obvineným v ÚVV B. Bystrica vo výške 79,07 Eur + RP 5,91 Eur a náhrada za stratu času vo výške 84,18 Eur,

- dňa 14.01.2008 porada s obvineným v ÚVV B. Bystrica vo výške 79,07 Eur + RP 5,91 Eur, cestovné vo výške 66,45 Eur a náhrada za stratu času vo výške 84,18 Eur,
- dňa 24.01.2008 účasť na výsluchu obvineného v ÚVV B. Bystrica vo výške 79,07 Eur + RP 5,91 Eur, cestovné vo výške 66,45 Eur a náhrada za stratu času vo výške 84,18 Eur,
- dňa 28.01.2007 výsluch obvineného Tibora Maťka vo výške 79,09 Eur + RP 5,91 Eur,
- dňa 04.02.2008 porada s obvineným v ÚVV B. Bystrica vo výške 79,07 Eur + RP 6,31 Eur, cestovné vo výške 66,45 Eur a náhrada za stratu času vo výške 84,18 Eur,
- dňa 02.02.2008 spísanie žiadosti o prepustenie z väzby vo výške 39,53 Eur + RP 6,31 Eur,
- dňa 04.02.2008 spísanie písomného sľubu obvineného vo výške 39,53 Eur + RP 6,31 Eur,
- dňa 22.02.2008 spísanie sťažnosti proti uzneseniu Tp 130/07 vo výške 39,53 Eur + RP 6,31 Eur,
- dňa 28.02.2008 štúdium spisu na OS RS vo výške 79,07 Eur + RP 6,31 Eur,
- dňa 11.03.2008 porada s obvineným v ÚVV B. Bystrica vo výške 79,07 Eur + RP 6,31 Eur, cestovné vo výške 66,45 Eur a náhrada za stratu času vo výške 84,18 Eur,
- dňa 15.04.2008 porada s obvineným v ÚVV B. Bystrica vo výške 79,07 Eur + RP 6,31 Eur a náhrada za stratu času vo výške 84,18 Eur,
- dňa 15.04.2008 spísanie žiadosti o prepustenie obvineného z väzby vo výške 39,53 Eur + RP 6,31 Eur,
- dňa 15.04.2008 písomné ponúknutie kaucie vo výške 39,53 Eur + RP 6,31 Eur,
- dňa 25.04.2008 porada s obvineným v ÚVV B. Bystrica vo výške 79,07 Eur + RP 6,31 Eur, cestovné vo výške 66,45 Eur a náhrada za stratu času vo výške 84,18 Eur,
- dňa 25.04.2008 spísanie sťažnosti proti uzneseniu Tp 130/07 vo výške 39,53 Eur + RP 6,31 Eur,
- dňa 07.05.2008 porada s obvineným v ÚVV B. Bystrica vo výške 79,07 Eur + RP 6,31 Eur, cestovné vo výške 66,45 Eur a náhrada za stratu času vo výške 84,18 Eur,
- dňa 28.05.2008 spísanie sťažnosti proti uzneseniu o predĺžení väzby Tp 130/07 vo výške 39,53 Eur + RP 6,31 Eur,
- dňa 16.07.2008 spísanie žiadosti o zaslanie znaleckého posudku vo výške 39,53 Eur + RP 6,31 Eur,
- dňa 17.07.2008 verejnú zasadnutie o predĺžení väzby na OS RS vo výške 39,53 Eur + RP 6,31 Eur,
- dňa 24.07.2008 spísanie sťažnosti proti uzneseniu Tp 130/07 vo výške 39,53 Eur + RP 6,31 Eur.
Spolu vo výške 3.171,22 Eur.

Ďalej bolo z vyčíslenia zistené, že právnej zástupkyňi už bola uhradená na trovy právneho zastúpenia suma vo výške 1.660,- Eur.

51. JUDr. Ľubomír Hrežďovič si vyúčtoval trovy právneho zastúpenia nasledovne:

- dňa 07.07.2008 príprava a prevzatie obhajoby vrátane prvej porady s klientom spolu s RP a 19% DPH vo výške 100,39 Eur (úkon 79,06 Eur, 19% DPH 15,02 Eur, RP 6,31 Eur),
- dňa 10.07.2008 porada s klientom v ÚVV B. Bystrica spolu s RP a 19% DPH vo výške 100,39 Eur,
- dňa 25.07.2008 porada s klientom v ÚVV B. Bystrica spolu s RP a 19% DPH vo výške 100,39 Eur,
- dňa 13.08.2008 účasť na výsluchu obvineného Y. v ÚVV B. Bystrica spolu s RP a 19% DPH vo výške 200,78 Eur,
- dňa 15.08.2008 porada s klientom v ÚVV B. Bystrica spolu s RP a 19% DPH vo výške 100,39 Eur,
- dňa 26.08.2008 účasť na výsluchu obvineného I. v ÚVV B. Bystrica spolu s RP a 19% DPH vo výške 100,39 Eur,
- dňa 05.09.2008 porada s klientom v ÚVV B. Bystrica s RP a 19% DPH vo výške 100,39 Eur,
- dňa 25.09.2008 účasť na výsluchu obvineného I. v ÚVV B. Bystrica spolu s RP a 19% DPH vo výške 200,78 Eur,
- dňa 15.10.2008 vyhotovenie žiadosti o prepustenie z väzby spolu s RP a 19% DPH vo výške 100,39 Eur,
- dňa 16.10.2008 porada s klientom v ÚVV B. Bystrica s RP a 19% DPH vo výške 100,39 Eur,
- dňa 19.12.2008 účasť na výsluchu svedkov I., I., R. s RP a 19% DPH vo výške 100,39 Eur,
- dňa 08.01.2009 účasť na výsluchu svedka B. na OR PZ RS spolu s RP a 19% DPH vo výške 110,39 Eur,
- dňa 26.01.2009 účasť na výsluchu svedka N. na OR PZ RS spolu s RP a 19% DPH spolu vo výške 220,78 Eur,
- dňa 27.05.2009 účasť na výsluchu svedka I. na OR PZ RS spolu s RP a 19% DPH vo výške 110,39 Eur,
- dňa 29.10.2010 účasť na výsluchu obvineného W. na OR PZ RS spolu s RP a 20% DPH vo výške 114,51 Eur,
- dňa 11.04.2012 účasť na výsluchoch obvinených W., O., R., Y. na OR PZ RS spolu s RP a 20% DPH vo výške 122,07 Eur,

- dňa 08.10.2014 účasť na hlavnom pojednávaní na OS RS spolu s RP a 20% DPH vo výške 128,64 Eur,
- dňa 26.11.2014 účasť na hlavnom pojednávaní na OS RS spolu s RP a 20% DPH vo výške 128,64 Eur,
- dňa 14.01.2015 účasť na hlavnom pojednávaní na OS RS spolu s RP a 20% DPH vo výške 134,17 Eur,
- dňa 11.02.2015 účasť na hlavnom pojednávaní na OS RS spolu s RP a 20% DPH vo výške 134,17 Eur,
- dňa 25.03.2015 účasť na hlavnom pojednávaní na OS RS spolu s RP a 20% DPH vo výške 134,17 Eur,
- dňa 27.05.2015 účasť na hlavnom pojednávaní na OS RS spolu s RP a 20% DPH vo výške 134,17 Eur,
- dňa 10.06.2015 účasť na hlavnom pojednávaní na OS RS spolu s RP a 20% DPH vo výške 134,17 Eur,
- dňa 24.09.2015 účasť na hlavnom pojednávaní na OS RS spolu s RP a 20% DPH vo výške 134,17 Eur,
- dňa 12.11.2015 účasť na hlavnom pojednávaní na OS RS spolu s RP a 20% DPH vo výške 134,17 Eur,
- dňa 13.01.2016 účasť na hlavnom pojednávaní na OS RS spolu s RP a 20% DPH vo výške 137,28 Eur,
- dňa 07.04.2016 účasť na hlavnom pojednávaní na OS RS spolu s RP a 20% DPH vo výške 137,28 Eur,
- dňa 27.04.2016 účasť na hlavnom pojednávaní na OS RS spolu s RP a 20% DPH vo výške 276,56 Eur,
- dňa 09.08.2016 písomné vyhotovenie vyjadrenia k odvolaniu okresného prokurátora spolu s RP a 20% DPH vo výške 137,28 Eur,
- dňa 01.12.2016 účasť na verejnom zasadnutí na KS v BB spolu s RP a 20% DPH spolu vo výške 137,28 Eur.

Náhrada hotových výdavkov a straty času:

- dňa 19.12.2008 cestovné vo výške 50,39 Eur a náhrada za stratu času 9,96 Eur,
- dňa 08.01.2009, 26.01.2009, 27.05.2009, cestovné spolu vo výške 158,76 Eur a náhrada za stratu času spolu vo výške 29,88 Eur,
- rok 2010 dve cesty - cestovné spolu vo výške 105,84 Eur a náhrada za stratu času spolu vo výške 19,92 Eur,
- dňa 11.04.2012 cestovné vo výške 55,86 Eur a náhrada za stratu času vo výške 12,- Eur,
- dňa 08.10.2014 a 26.11.2014 cestovné spolu vo výške 115,50 Eur a náhrada za stratu času spolu vo výške 24,- Eur,
- dňa 14.01.2015, 11.02.2015, 25.03.2015, 27.05.2015, 10.06.2015, 24.09.2015 a 12.11.2015 cestovné spolu vo výške 383,67 Eur a náhrada za stratu času spolu vo výške 84,- Eur,
- dňa 13.01.2016, 07.04.2016 a 27.04.2016 cestovné spolu vo výške 164,43 Eur a náhrada za stratu času spolu vo výške 36,- Eur.

Za úkony právnej služby spolu s cestovnými výdavkami a náhradou za stratu času si právny zástupca vyčíslil sumu v celkovej výške 5.253,57 Eur.

52. Podľa § 12 ods. 3 písm. b) vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z.z., pri obhajobe v trestnom konaní okrem vecí podľa odseku 1 je základnou sadzbou tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby, ak ide o trestný čin, na ktorý zákon ustanovuje trest odňatia slobody, ktorého horná hranica prevyšuje päť rokov a neprevyšuje desať rokov, jedna osmina výpočtového základu.

53. Podľa § 14 ods. 1 vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z.z., odmena vo výške základnej sadzby tarifnej odmeny patrí za tieto úkony právnej služby:

- a) prevzatie a príprava zastúpenia alebo obhajoby vrátane prvej porady s klientom,
- b) písomné podanie na súd alebo iný orgán vo veci samej,
- c) účasť pri vyšetrovacích úkonoch, pri oboznámení sa s výsledkami vyšetrovania, vyhľadávania alebo na konaní pred súdom alebo iným orgánom,4) <<http://www.zakonypreludi.sk/zz/2004-655>> na konaní o dohode o vine a treste, na konaní o zmieri, a to za každé začaté dve hodiny bez ohľadu na počet týchto za sebou nadväzujúcich úkonov vykonaných počas dvoch hodín; ak úkon alebo na seba nadväzujúce úkony trvajú viac ako štyri hodiny, patrí odmena za každé dve skončené hodiny,
- d) návrh na obnovu konania, odvolanie, dovolanie,
- e) vypracovanie listiny o právnom úkone alebo jej podstatné prepracovanie.

54. Podľa § 14 ods. 2 vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z.z., odmena vo výške dvoch tretín základnej sadzby tarifnej odmeny patrí za každý z týchto úkonov právnej služby:

- a) ďalšia porada alebo rokovanie s klientom za každú skončenú hodinu; dĺžka trvania porady alebo rokovania s klientom, ktorý je vo väzbe alebo vo výkone trestu odňatia slobody, sa preukazuje potvrdením príslušného ústavu na výkon väzby alebo ústavu na výkon trestu odňatia slobody,
- b) rokovanie s protistranou, a to za každú skončenú hodinu.

55. V súlade s § 12 ods. 3 písm. b) vyhlášky č. 655/2004 Z.z. predstavovala tarifná odmena za jeden úkon obhajoby v trestnej veci v roku 2007 sumu vo výške 73,95 Eur ako 1/8 výpočtového základu, ktorý pre rok 2006 predstavoval sumu 17.822,- Sk, t.j. 591,58 Eur. Režijný paušál bol vo výške 5,91 Eur.

56. V súlade s § 12 ods. 3 písm. b) vyhlášky č. 655/2004 Z.z. predstavovala tarifná odmena za jeden úkon obhajoby v trestnej veci žalobcu v roku 2008 sumu vo výške 79,- Eur ako 1/8 výpočtového základu, ktorý pre rok 2008 predstavoval sumu 19.045,- Sk, t.j. 632,18 Eur. Režijný paušál bol vo výške 6,31 Eur.

57. Súd po vykonanom dokazovaní spisom 0Tp 130/07 a 4T 54/2014 považoval za preukázané účelne vynaložené trovy právneho zastúpenia spočívajúce v úkonoch právnej služby realizovaných v roku 2007 JUDr. Ďalakovou, pri ktorých sa tarifná odmena určovala podľa § 14 ods. 1 písm. a), c), d), vyhlášky č. 655/2004 Z.z. spočívajúce v :

11.12.2007 prevzatie a príprava obhajoby 73,95 + RP 5,91 Eur,

11.12.2007 výsluch obvineného 73,95 Eur + RP 5,91 Eur,

12.12.2007 výsluch obvineného R. 147,90 Eur + RP 5,91 Eur (išlo o úkony za sebou nadväzujúce trvajúce dlhšie ako 2 hodiny, teda odmena vo výške základnej sadzby patrila obhajkyňi za každé začaté 2 hodiny),

12.12.2007 výsluch obvineného C. 73,95 Eur + RP 5,91 Eur,

12.12.2007 výsluch obvineného Y. 147,90 Eur + RP 5,91 Eur (išlo o úkony za sebou nadväzujúce trvajúce dlhšie ako 2 hodiny, teda odmena vo výške základnej sadzby patrila obhajcovi za každé začaté 2 hodiny),

13.12.2007 výsluch obvineného 73,95 Eur + RP 5,91 Eur,

14.12.2007 spísanie sťažnosti 36,98 Eur + RP 5,91 Eur.

58. Úkony právnej služby realizované v súvislosti s obhajobou žalobcu v roku 2008 v trestnom konaní, pri ktorých sa tarifná odmena určovala podľa § 14 ods. 1 písm. a), c), d) a podľa § 14 ods. 2 písm. e) vyhlášky č. 655/2004 Z. z. po vykonanom dokazovaní spisom 0Tp 130/07 a 4T 54/2014 predstavovali preukázané a účelne vykonané úkony právnej služby:

24.01.2008 výsluch obvineného v ÚVV B. Bystrica 79,- Eur a RP 6,31 Eur, cestovné vo výške 66,45 Eur a náhrada za stratu času vo výške 84,18 Eur,

28.01.2008 výsluch obvineného I. 79,- Eur a RP 6,31 Eur,

02.02.2008 spísanie žiadosti o prepustenie z väzby 39,50 Eur a RP 6,31 Eur,

22.02.2008 spísanie sťažnosti 39,50 Eur a RP 6,31 Eur,

15.04.2008 spísanie žiadosti o prepustenie obvineného 39,50 Eur a RP 6,31 Eur,

25.04.2008 spísanie sťažnosti 39,50 Eur a RP 6,31 Eur,

28.05.2008 spísanie sťažnosti proti uzneseniu o predĺžení väzby 39,50 Eur a RP 6,31 Eur,

17.07.2008 účasť na verejnom zasadnutí 39,50 Eur a RP 6,31 Eur,

24.07.2008 spísanie sťažnosti 39,50 Eur a RP 6,31 Eur.

59. Vykonaným dokazovaním má súd za to, že žalobcovi vznikla škoda na trovách právneho zastúpenia uhradených JUDr. Ďalakovej, a to preukázané vzniknuté trovy právneho zastúpenia spočívajúce v úkonoch právnej služby, režijných paušáloch, cestovnom a náhrade za stratu času za roky 2007 a 2008 spolu vo výške 1.311,87 Eur (rok 2007 vo výške 669,95 Eur, rok 2008 vo výške 641,92 Eur), ktoré mu priznal.

60. Súd má za to, že vykonaným dokazovaním z uvedenej spisovej zložky nebolo preukázané vykonanie úkonov:

13.12.2007 spísanie špeciálneho splnomocnenia pre obvineného vo výške 36,98 Eur,

03.01.2008 rozhovor s obvineným O. v ÚVV B. Bystrica 79,07 Eur,

14.01.2008 rozhovor s obvineným O. v ÚVV B. Bystrica 79,07 Eur,

04.02.2008 rozhovor s obvineným O. v ÚVV B. Bystrica 79,07 Eur,

04.02.2008 spísanie písomného sľubu obvineného 39,53 Eur,

28.02.2008 štúdium spisu na OS RS 79,07 Eur,

11.03.2008 rozhovor s obvineným v ÚVV B. Bystrica 79,07 Eur,

15.04.2008 rozhovor v obvineným O. v ÚVV B. Bystrica 79,07 Eur,

15.04.2008 písomné ponúknutie kaucie 39,53 Eur,

25.04.2008 rozhovor s obvineným v ÚVV B. Bystrica 79,07 Eur,

07.05.2008 rozhovor s obvineným v ÚVV B. Bystrica 79,07 Eur,

16.07.2008 spísanie žiadosti o zaslanie znaleckého posudku 39,53 Eur (uvedené podanie nebolo písomným podaním na súd v zmysle § 14 ods. 1 písm. c) vyhlášky, ale podaním na OR PZ). Keďže podľa názoru súdu nebolo preukázané vykonanie týchto úkonov, považuje sa za nepreukázané aj ich príslušenstvo spočívajúce v režijných paušáloch, cestovného a náhrady za stratu času všetko spolu vo výške 1.859,35 Eur, a preto ich súd žalobcovi nepriznal.

61. V súlade s § 12 ods. 3 písm. b) vyhlášky č. 655/2004 Z.z. predstavovala tarifná odmena za jeden úkon obhajoby v trestnej veci žalobcu v roku 2009 sumu vo výške 86,93 Eur ako 1/8 výpočtového základu, ktorý pre rok 2009 predstavoval sumu 695,41 Eur a režijný paušál 1/100 výpočtového základu 6,95 Eur.

62. V súlade s § 12 ods. 3 písm. b) vyhlášky č. 655/2004 Z.z. predstavovala tarifná odmena za jeden úkon obhajoby v trestnej veci žalobcu v roku 2010 sumu vo výške 90,17 Eur ako 1/8 výpočtového základu, ktorý pre rok 2010 predstavoval sumu 721,40 Eur a režijný paušál 1/100 výpočtového základu predstavoval sumu 7,21 Eur.

63. V súlade s § 12 ods. 3 písm. b) vyhlášky č. 655/2004 Z.z. predstavovala tarifná odmena za jeden úkon obhajoby v trestnej veci žalobcu v roku 2012 sumu vo výške 95,37 Eur ako 1/8 výpočtového základu, ktorý pre rok 2012 predstavoval sumu 763,- Eur a režijný paušál 1/100 výpočtového základu 7,63 Eur.

64. V súlade s § 12 ods. 3 písm. b) vyhlášky č. 655/2004 Z.z. predstavovala tarifná odmena za jeden úkon obhajoby v trestnej veci žalobcu v roku 2014 sumu vo výške 90,17 Eur ako 1/8 výpočtového základu, určená podľa § 1 ods. 4 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. je výpočtovým základom na účely výpočtu tarifnej odmeny advokáta za zastupovanie klienta v trestnom konaní priemerná mesačná mzda zamestnanca hospodárstva SR za prvý polrok kalendárneho roka, ktorý o 4 roky predchádza roku určujúcemu výpočtový základ podľa ods. 3, t.j. výpočtový základ pre rok 2010, t.j. suma 721,40 Eur a režijný paušál predstavoval 1/100 výpočtového základu vo výške 7,21 Eur.

65. V súlade s § 12 ods. 3 písm. b) vyhlášky č. 655/2004 Z.z. predstavovala tarifná odmena za jeden úkon obhajoby v trestnej veci žalobcu v roku 2015 sumu vo výške 92,63 Eur ako 1/8 výpočtového základu, ktorý pre rok 2011 predstavoval sumu 741,- Eur a režijný paušál predstavoval 1/100 výpočtového základu vo výške 7,41 Eur.

66. V súlade s § 12 ods. 3 písm. b) vyhlášky č. 655/2004 Z.z. predstavovala tarifná odmena za jeden úkon obhajoby v trestnej veci žalobcu v roku 2016 sumu vo výške 95,37 Eur ako 1/8 výpočtového základu, ktorý pre rok 2012 predstavoval sumu 763,- Eur a režijný paušál predstavoval 1/100 výpočtového základu vo výške 7,63 Eur.

67. Po vykonanom dokazovaní trestným spisom považoval súd za preukázané, že právny zástupca JUDr. Hreždovič vykonal úkony právnej pomoci:

07.07.2008 príprava a prevzatie obhajoby 79,- Eur a RP 6,31 Eur,

13.08.2008 účasť na výsluchu obvineného Y. 158,- Eur a RP 6,31 Eur,

26.08.2008 účasť na výsluchu obvineného I. 79,- Eur a RP 6,31 Eur,

25.09.2008 účasť na výsluchu obvineného I. 158,- Eur a RP 6,31 Eur,

19.12.2008 účasť na výsluchu svedkov 79,- Eur a RP 6,31 Eur,

08.01.2009 účasť na výsluchu svedka 86,93 Eur a RP 6,95 Eur,

26.01.2009 účasť na výsluchu svedka 173,86 Eur a RP 6,95 Eur,

27.05.2009 účasť na výsluchu svedka 86,93 Eur a RP 6,95 Eur,

29.10.2010 účasť na výsluchu obvineného W. 90,17 Eur a RP 7,21 Eur,

11.04.2012 účasť na výsluchoch obvineného W., O., R. Z. Y. 95,37 Eur a RP 7,63 Eur,

08.10.2014 účasť na hlavnom pojednávaní 90,17 Eur a RP 7,21 Eur,

26.11.2014 účasť na hlavnom pojednávaní 90,17 Eur a RP 7,21 Eur,

14.01.2015, 11.12.2015, 25.03.2015, 27.05.2015, 10.06.2015, 24.09.2015, 12.11.2015 účasť na hlavnom pojednávaní po 92,63 Eur (648,41 Eur) a RP po 7,41 Eur (51,87 Eur),

13.01.2016, 07.04.2016, 27.04.2016 účasť na hlavnom pojednávaní po 95,37 Eur za úkon (286,11 Eur) a RP po 7,63 Eur (22,89 Eur),

09.08.2016 písomné vyhotovenie vyjadrenia k odvolaniu 95,37 Eur a RP 7,63 Eur,

01.12.2016 účasť na verejnom zasadnutí KS v BB 95,37 Eur a RP 7,63 Eur,

Spolu vo výške 2.712,35 Eur a DPH 532,46 Eur (DPH v rokoch 2008 a 2009 vo výške 19 %, od roku 2010 vo výške 20%). Náhrada hotových výdavkov a straty času, cestovné výdavky z B. Bystrice do Rim. Soboty a späť dňa 19.12.2008 vo výške 50,39 Eur a náhrada za stratu času vo výške 9,96 Eur, 08.01.2009, 26.01.2009 a 27.05.2009 cestovné výdavky spolu vo výške 158,76 Eur a náhrada za stratu času vo výške 29,88 Eur.

Na základe uvedeného súd priznal tieto cestovné výdavky aj napriek tomu, že právny zástupca žalobcu nepredložil technický preukaz ohľadne motorového vozidla, ktorým boli tieto 3 služobné cesty vykonané, a to z dôvodu, že žalovaná túto skutočnosť nerozporovala, zo spisovej zložky je preukázané, že vzhľadom na účasť právneho zástupcu na predmetných úkonoch, tento musel predmetné cesty uskutočniť a súd ich teda považoval za nesporné. Súd ďalej právnenému zástupcovi priznal cestovné výdavky za cestu z Banskej Bystrice do Rimavskej Soboty za 29.10.2010 vo výške 105,84 Eur a náhradu za stratu času 19,92 Eur,

08.10.2014, 26.11.2014 - cestovné z B. Bystrice do Rim. Soboty vo výške 115,50 Eur a náhradu za stratu času 24,- Eur,

14.01.2015, 11.02.2015, 25.03.2015, 27.05.2015, 10.06.2015, 24.09.2015 a 12.11.2015 cestovné spolu vo výške 383,67 Eur a náhradu za stratu času 84,- Eur,

13.01.2016, 07.04.2016, 27.04.2016 - cestovné spolu vo výške 164,43 Eur a náhradu za stratu času vo výške 36,- Eur (technický preukaz bol priložený).

Spolu vo výške 1.250,21 Eur.

Súd priznal právnenému zástupcovi odmenu za úkony právnej služby spolu s hotovými výdavkami spočívajúcimi v cestovných výdavkoch a náhrady za stratu času spolu vo výške 4.495,02 Eur.

68. Súd nepriznal právnenému zástupcovi odmenu za úkony:

Porada s klientom zo dňa 10.07.2008, 25.07.2008, 15.08.2008, 05.09.2008 a 16.10.2008, a to z dôvodu, že žalobca v tejto časti neunesol dôkazné bremeno a vykonanie týchto porád nijakým spôsobom nepreukázal a ani nevyplývajú z trestného spisu.

Za účasť na výsluchu I. dňa 25.09.2008 od 12.15 do 14.40 hod. súd priznal len 1 režijný paušál 6,31 Eur, nakoľko sa jednalo o úkony právnej služby za sebou nadväzujúce, ktoré boli vykonané v jeden deň, na rovnakom mieste a v bezprostrednej časovej nadväznosti. Z rovnakého dôvodu súd priznal len 1 režijný paušál za účasť na výsluchu svedka N. dňa 26.01.2009 v čase od 8.40 do 11.20 hod v sume 6,95 Eur a za účasť na hlavnom pojednávaní dňa 27.04.2016 v čase od 8.30 do 11.00 hod. vo výške 7,63 Eur.

69. Ku žalobcom uplatnenému nároku na náhradu ušlého zisku v zmysle § 17 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. vo výške 10.954,- Eur súd uvádza:

Pre stanovenie výšky náhrady ušlého zisku v rámci nároku na náhradu škody je rozhodujúce zistenie priemerného zárobku poškodeného (žalobcu) pred vznikom škody. Vychádza sa zásadne zo stavu, aký tu bol pred poškodením. Ušlý zisk znamená stratu očakávaného prínosu. Nepostačuje pritom iba pravdepodobnosť zvýšenia majetkového stavu do budúcnosti, ale musí byť zrejmé, že pri pravidelnom behu vecí, keby nebolo protiprávneho konania škodcu, mohol poškodený dôvodne očakávať rozmnoženie svojho majetku, ku ktorému nedošlo práve v dôsledku jednaní škodcu. Vychádza sa z čiastky, ktorú by v predmetnom období za obvyklých okolností poškodený získal. Súd zhodne so žalovanou nepovažoval nárok žalobcu na náhradu ušlého zisku za dôvodný v celom uplatnenom rozsahu, a to v rozsahu hrubej mzdy. Súd má za to, že majetok žalobcu sa v prípade jeho nevzatia do väzby mohol zväčšiť len o tzv. čistú mzdu. Súd stanovil výšku čistej mzdy žalobcu na sumu 750,40 Eur mesačne, vychádzal predovšetkým z prehľadu miezd zamestnanca, ktorý vyhotovila Archívna registratúrna spoločnosť, s.r.o. Výšku mzdy vypočítal ako priemernú hodnotu čistých miezd, ktoré boli vyplatené žalobcovi v mesiacoch júl 2007 vo výške 749,48 Eur, august 2007 vo výške 752,44 Eur, september 2007 vo výške 749,48 Eur (v danom období boli len tieto vyplatené v plnej výške; za mesiac december 2007 mu nebola vyplatená mzda v plnej výške, pravdepodobne z dôvodu nástupu do väzby). Súd má za to, že pokiaľ by nebolo protiprávneho konania škodcu, mohol poškodený dôvodne očakávať zvýšenie svojho majetku vo výške priemernej čistej mzdy. Žalobca bol zamestnancom spoločnosti Drevopa, s.r.o. od 07.10.2005 do 06.03.2010, teda nebol krátkodobou zamestnaný, a súd má za to, že žalobca by za obvyklých okolností v predmetnom období dosiahol tento zisk. Súd v tomto prípade nepovažuje námietku žalovanej, že žalobcovi za mesiace január, február, marec, apríl, máj, jún a november 2007 nebola vyplatená žiadna mzda za dôvodnú, pretože z potvrdenia Sociálnej poisťovne jednoznačne vyplýva, že v tomto období bol žalobca práceneschopný. Súd nevidí dôvod, aby pre výpočet priemernej mesačnej mzdy žalobcu nebolo možné fikciou vyvodiť, že v období, keď bol uznaný práceneschopným by žalobca mal rovnaký plat, v prípade, že by práceneschopným bol.

Predsa práceneschopnosť zamestnanca sa nedá dopredu určiť, taktiež nemožno fikciou vyvodiť, že by žalobca počas obdobia, keď sa nachádzal vo výkone väzby bol práceneschopný. Súd preto priznal žalobcovi náhradu ušlého zisku vo výške 7.988,12 Eur. K uvedenej sume súd dospel tak, že za mesiac december 2007 žalobcovi priznal nárok na náhradu ušlého zisku vo výške 508,33 Eur, ako alikvotnú čiastku, nakoľko tento mesiac sa žalobca nachádzal vo väzbe 21 dní. Za mesiace január, február, marec, apríl, máj, jún, júl, august a september súd priznal žalobcovi náhradu ušlého zisku vo výške priemernej mesačnej mzdy v sume po 750,40 Eur za mesiac. Za mesiac október 2008 súd priznal žalobcovi náhradu ušlého zisku vo výške 726,19 Eur, ako alikvotnú čiastku, nakoľko tento mesiac sa žalobca nachádzal vo väzbe 30 dní.

70. Ku žalobcom uplatnenému nároku na náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 6.600,- Eur, t.j. vo výške spotrebiteľského úveru v ČSOB súd v zhode so žalovanou uvádza, že tento nárok žalobcu nepovažuje za nárok zodpovedajúci náhrade nemajetkovej ujmy v zmysle § 17 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z. Žalobca si mal správne tento úrok uplatniť v rámci škody, avšak je potrebné poukázať, že v tomto smere nepreukázal, že mu v dôsledku uvalenia väzby skutočne vznikla škoda v rozsahu 6.600,- Eur, a taktiež nepreukázal, na čo bol spotrebiteľský úver použitý. Žalobca tak v tejto časti neuniesol dôkazné bremeno, a preto mu súd náhradu škody, ktorú žalobca uplatňoval ako nemajetkovú ujmu, spočívajúcu v sume 6.600,- Eur za spotrebiteľský úver nepriznal.

71. Ku žalobcom uplatnenému nároku na náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 13.443,50 Eur, t.j. 50 x 268,87 Eur súd uvádza, že každé trestné stíhanie a väzba predstavujú vždy zásah do osobnostnej sféry jednotlivca a ich dôsledkom je obmedzenie základných práv a slobôd priznaných Ústavou a Dohovorom a vyvolávajú aj ďalšie negatívne dopady na osobný život poškodeného. Väzba a trestné stíhanie zasahujú vždy do základného práva jednotlivca na súkromie vrátane práva na rodinný život, zasahujú do jeho cti a dôstojnosti, teda do základných práv zaručených článkom 19 ods. 1 a 2 Ústavy Slovenskej republiky a väzba porušuje právo jednotlivca na osobnú slobodu garantovanú článkom 17 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky. Je teda nepochybné, že trestné stíhanie vrátane väzobného stíhania, ktoré bolo realizované v rozpore so zákonom, resp. ústavným poriadkom, a ktoré napokon vyústilo do oslobodzujúceho rozsudku, je spôsobilé vyvolať vedľa vzniku materiálnej škody aj vznik nemateriálnej ujmy vo sfére osobnostných práv.

72. Z vykonaného dokazovania, najmä z výpovede žalobcu a jeho rodičov S. Z. D. O., ako aj svedka p. Sviteka vyplynulo, že väzba skutočne predstavovala pre žalobcu a aj jeho rodinu traumatizujúcu skúsenosť. Žalobca mal väzbou obmedzenú osobnú slobodu, slobodu pohybu a bol v minimálnom kontakte s najbližšou rodinou a priateľmi, a taktiež nemohol vykonávať svoje zamestnanie, ktoré ho živilo. Súd z výpovede žalobcu považoval za preukázané, že utrpel psychickú, morálnu, materiálnu, emocionálnu ujmu, a to nielen on, ale aj celá jeho rodina. Utrpelo aj meno ich rodiny. Trestné konanie trvalo približne 11 rokov, pričom žalobca sám dĺžku trestného konania nezavinil. Dostavoval sa na všetky úkony pred orgánmi činnými v trestnom konaní. V tomto období sa nevedel normálne zamestnať a v celej rodine pretrvávala neistota z budúcnosti. Po návrate z väzby sa žalobca zmenil, väčšinu času trávil doma, s ľuďmi sa nekontaktoval, rozpadol sa mu dlhoročný vzťah, veľa fajčil a mal problémy so spánkom. Aj z výpovedí svedkov vyplýva, že sa z väzby vrátil ako „vymenený človek.“ Väzba mala následky aj na zárobkovú činnosť žalobcu, ktorý pôvodne bol spoločníkom, konateľom a súčasne aj zamestnancom v spoločnosti Drevopa s.r.o. V čase, keď bol žalobca väzobne stíhaný, došlo k prevodu jeho obchodného podielu, a teda zániku funkcie konateľa, nakoľko túto pozíciu nemohol vykonávať v dôsledku výkonu väzby. Žalobca bol prepustený z väzby dňa 30.10.2008, pričom podľa potvrdenia Sociálnej poisťovne bol v spoločnosti Drevopa s.r.o. zamestnancom v pracovnom pomere do 06.03.2010. Podľa výpisu z obchodného registra ohľadne spoločnosti Drevopa s.r.o. dňa 10.07.2010 bol na spoločnosť uznesením Okresného súdu Banská Bystrica vyhlásený konkurz a následne dňa 26.04.2014 bola spoločnosť Drevopa s.r.o. vymazaná z obchodného registra. Zo svedeckých výpovedí vyplynulo, že začatím trestného stíhania, ako aj uvalením väzby a následne prebiehajúcim trestným konaním voči žalobcovi, spoločnosť, v ktorej bol žalobca konateľom a zamestnancom začala mať problémy, začala prichádzať o zákazky a postupne došlo k strate dôvery, či už od dodávateľov, ktorí im dodávali materiál, ako aj od objednávateľov, ktorí mohli mať záujem so spoločnosťou obchodovať. Spoločnosť stratila vybudovanú klientelu zákazníkov. Súd mal teda za preukázané, že väzba spôsobila žalobcovi výraznú ujmu na jeho základných právach a slobodách, najmä práva na slobodu, súkromie, dôstojnosť a rodinný život, pričom následky nezákonnej väzby boli takej intenzity a závažnosti, že sa

nejaví súdu za postačujúce poskytnutie iného zadosťučinenia, a preto súd uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 8.000,- Eur.

73. Výšku konkrétnej peňažnej náhrady nemajetkovej ujmy nie je možné exaktne matematicky stanoviť a odôvodniť tak priznanie, či nepriznanie každého jedného eurocenta peňažnej sumy. Rovnako nie je možné mechanicky prevziať peňažné sumy priznávané rozhodnutiami iných súdov ako odškodnenie nemajetkovej ujmy v iných prípadoch, nakoľko nejde o paušálne sumy. Výšku náhrady nemajetkovej ujmy stanovuje súd v každom jednotlivom prípade na základe voľnej úvahy a je tak výsledkom individuálneho posúdenia všetkých konkrétnych okolností každého jednotlivého prípadu s tým, že konečná výška musí vychádzať zo zásady primeranosti, zodpovedať všeobecnej predstave spravodlivosti a slušnosti a požiadavke rozumného usporiadania vzťahov medzi stranami. Vždy je potrebné mať na zreteli prvoradú satisfakčnú funkciu priznávanej peňažnej čiastky, ktorou sa zabezpečuje primerané zmiernenie a vyváženie vzniknutej nemajetkovej ujmy, v opačnom prípade by neprimeraná výška odškodnenia viedla k bezdôvodnému obohateniu.

74. Súd vzal za základ svojej voľnej úvahy kritériá vyplývajúce z § 17 ods. 3 zákona č. 514/2003 Z.z. a po zohľadnení všetkých relevantných skutočností, ktoré mali vplyv na výšku náhrady nemajetkovej ujmy, priznal konkrétnu výšku peňažnej náhrady s ohľadom na individuálne okolnosti daného prípadu.

75. Vo vzťahu ku stanoveniu výšky nemajetkovej ujmy za nezákonné trestné stíhanie žalobcu zvažoval súd predovšetkým dopad nezákonného rozhodnutia na osobnostnú a pracovnú sféru života žalobcu a zväžil všetky zmeny spôsobené trestným stíhaním v spôsobe života žalobcu. Žalobcovi, ktorý podľa odpisu z registra trestov nebol doposiaľ trestne stíhaný, bol kladený za vinu zločin úverového podvodu, za ktorý hrozil žalobcovi trest odňatia slobody v rozmedzí 3 až 10 rokov. Trestné stíhanie žalobcu trvalo od 10.12.2007 do 01.12.2016, teda takmer 11 rokov. Žalobca bol tak po celé toto obdobie vystavený frustrácii a neistote. Počas celého obdobia bol takto vystavovaný vyšetrovacím úkonom, ako aj ďalším procesným úkonom orgánov činných v trestnom konaní. Uvedené potom nepochybne muselo bez ďalšieho zasiahnuť do jeho osobnostných práv, nakoľko každé trestné stíhanie vedené voči osobe takýto zásah vyvoláva, o to viac, ak sa trestnoprávne konanie nepodarí preukázať a ak takéto stíhanie trvá niekoľko rokov. Žalobca musel byť počas tohto obdobia neustále pod tlakom, už len z dôvodu účasti na jednotlivých úkonoch orgánov činných v trestnom konaní a v konaní pred súdom, čo nepochybne prispelo k jeho stavu psychickej neistoty. Je teda nepochybné, že predmetné trestné stíhanie zanechalo stopy na psychike žalobcu. Z vykonaného dokazovania výsluchom svedkov súd zistil, že trestné stíhanie žalobcu vyvolalo negatívny ohlas v jeho okolí, ľudia z dediny žalobcu odcudzovali. Súd mal z vykonaného dokazovania za preukázané, že počas celého trestného stíhania, teda po dobu takmer 11 rokov žil žalobca v neistote a strese ohľadom výsledku trestného stíhania. Táto neistota s hrozby trestu mala nepriaznivý vplyv na jeho psychický stav. Pokiaľ ide o možnosť žalobcu obstaráť si živobytie, zasiahlo trestné stíhanie negatívne aj do tejto oblasti života žalobcu. Ako vyplynulo z dokazovania, najmä výsluchom svedkov a samotného žalobcu, väzba zapríčinila, že žalobca najskôr prišiel o svoj obchodný podiel a postupne aj o zamestnávateľa, nakoľko spoločnosť bola poznačená jeho povestou, taktiež sa nemohol poriadne zamestnať, čo spôsobilo, že odišiel pracovať do zahraničia. Súd mal za preukázané, že tak dlhotrvajúce trestné stíhanie žalobcu negatívne ovplyvnilo žalobcovu osobnosť, psychiku, dobré meno jeho ako aj jeho rodiny, a malo tiež negatívny dopad na jeho pracovné uplatnenie. Preto súd dospel k záveru, že žalobcovi vznikla ujma trvajúca po celú dobu trestného stíhania.

76. Pri rozhodovaní o výške nemajetkovej ujmy, súd nepriznal žalobcovi nemajetkovú ujmu ním žiadanú, t.j. vo výške 13.443,50 Eur vzhľadom k tomu, že podľa názoru súdu, žalobca nepreukázal svoje tvrdenia o následkoch väzby a trestného stíhania v jeho osobnostnej ako aj pracovnej sfére v rozsahu a intenzite, ktorá by zodpovedala žalobcom uplatnenej výške nemajetkovej ujmy. V prevyšujúcej časti požadovanej nemajetkovej ujmy súd teda žalobu žalobcu ako nedôvodnú zamietol, keď žalobcom požadovanú nemajetkovú ujmu nepovažoval za primeranú následkom, ktoré mu boli spôsobené.

77. Súd zamietol vykonanie dôkazov, a to výsluchom p. X., C.. D., C.. Y. a Mestských lesov Tisovec. Výsluch p. X., bývalej priateľky žalobcu, zamietol z toho dôvodu, že ho nebolo možné vykonať, pretože p. X. na adrese uvedenej žalobcom, ktorá bola totožná s adresou z registra obyvateľov, predvolania na pojednávanie nepreberala a podľa tvrdenia žalobcu sa v súčasnosti nachádza v zahraničí, kde aj žije. Výsluch p. D. Z. Y. taktiež nebolo možné vykonať, pretože žalobca nevedel uviesť kontaktné údaje na tieto osoby, taktiež ani ich krstné mená, a preto nebolo možné ich predvolať, nakoľko bez

týchto kontaktných údajov si ani súd sám nevedel dohľadať adresy, z ktorých by ich vedel predvolať. Výsluch Mestských lesov Tisovec súd taktiež zamietol, a to z dôvodu, že ho považoval za nehospodárny, zbytočne predlžujúci súdne konanie a mal za to, že výsluchmi svedkov a listinnými dôkazmi, ktoré boli súdu predložené, bola súdu dostatočným spôsobom preukázaná ujma žalobcu v pracovnej sfére.

78. Nakoľko sa žalovaná nesplnením peňažného záväzku dostala do omeškania, žalobcovi vznikol zároveň nárok na úrok z omeškania odo dňa nasledujúceho po dni, v ktorom bolo žalobcovi doručené stanovisko žalovanej. Výška úroku z omeškania bola v zmysle § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka a § 3 Nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. určená podľa základnej úrokovej sadzby Európskej centrálnej banky, zvýšenej o 5 percentuálnych bodov. Na základe uvedeného súd priznal žalobcovi úroky z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 21.795,01 Eur od 22.08.2017 do zaplatenia.

79. Podľa § 232 ods. 3 CSP, lehota na plnenie je tri dni a plynie od právoplatnosti rozsudku. Súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu.

80. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 2 CSP podľa ktorého, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá nárok na náhradu trov konania. V spore bola úspešnejší žalobca (v rozsahu 55,28%) a žalovaná bola menej úspešnejšia (v rozsahu 44,72%). Súd preto priznal žalobcovi voči žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu jeho čistého úspechu v spore, t.j. 10,56% (55,28 - 44,72). O výške náhrady účelne vynaložených trov konania podľa § 262 ods. 2 CSP rozhodne vyšší súdny úradník, po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia, písomne v dvoch vyhotoveniach, prostredníctvom Okresného súdu Rimavská Sobota na Krajský súd v Banskej Bystrici (§ 355 ods. 1 a 362 ods. 1, 2 CSP).

Právo podať odvolanie nemá ú tí, ktorí sa tohto práva vzdali.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 CSP) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá právoplatné a vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na súdny výkon rozhodnutia alebo návrh na vykonanie exekúcie podľa Zákona č. 233/1995 Z.z. (Exekučný poriadok).